

குமரகுருபரன்

மலர் 11

1960-ம் ஆவணித் திங்கள்

இ

தனிப் பிரதி 13 நயா பைசா

வருடச் சந்தா

ஆசிரியர் குழு

1. திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A. B. O. L.,
பிரின்ஸிபால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனத்தாள்.
2. திரு. கே. சிவராமன் அவர்கள் M. A.,
சைவ சித்தாந்த தத்துவ விரிவுரையாளர்
காசிச் சர்வகலாசாலை, காசி.
3. ராஜாஹிப், வித்துவான். திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர்
அவர்கள், தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், ம. தி. தா. இந்துக்
கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
4. திரு. ஆ. சி. ஷண்முகநயினார் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
வழக்கறிஞர், தென்காசி.
5. திரு. டி. எச். விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., L. T.,
அசிட்டென்ட் கமிஷனர், இந்து அறநிலைய இலாகா,
தஞ்சாவூர் (மேற்கு)
6. திரு. ம. ரா. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
இந்து சமய அறநிலைய உதவி ஆணையர் (ஒய்வு),
“வள்ளுவர் குறடு” மதுரை.

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B. A., B. L.,
நிர்வாக ஆசிரியர்.

உ ள் ளு னை

பக்கம்

1. சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை (கட்டுரை 37)	... 465
2. நம் நந்தா விளக்கு	 468
3. ஸ்ரீ சைவ தல வரலாறு	 471
4. The Rajah of Karvetnagar Memorial Dailey Feeding Charity at Rameswaram	 479
5. ஆணை தமதே	 481
6. என்றும் இன்பம் பெருகும்	 487
7. பாவி மனக் குரங்கு	 497
8. மலையும் மருவும்	 502
9. குமரகுருபரர் வெண்பாமாலை	... 507
10. திருநெடுங்கனம்	... 509

உ
சிவமயம்
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

மலர் 11

1960-ஓ ஆவணித் திங்கள்

இதழ் 8

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

தருமையாதீனம் முதுபெரும்புலவர்,

திரு. மாணிக்கவாசக அடிகள்.

(முத்து. சு.)

(கட்டுரை 37)

தவத்தின் உருவம், ஒருவன் தனக்கு உற்ற நோயைப்
பெற்றுத்துக் கொள்ளலும் தன்னுயிர்போல மன்னுயிரை எண்ணி
அவற்றிற்குத் துன்பம் சிறிதும் செய்யாமைபுமாம். இதனைத்
திருவள்ளுவர்

‘உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை

அற்றே தவத்திற் குரு’

எனச் சொல்லினார்,

சந்நியாசிக்கு நாண நீக்கத்திற்குக் கீளார் வெண்கோவண
மும், பாம்பு முதலியவற்றின் இடையூற்று நீக்கத்திற்குத்

தடியும், குளிர் முதலியவற்றின் நீக்கத்திற்குப் போர்வையும், வேண்டும் என்றது 'ஜீவந் முக்தி விவேகம்'; அது திருவள்ளுவர் கொள்கைக்கு ஒவ்வாது, பாம்படிக்கத் தடிகொள்வது உயிர்க்கு உறுகண் செய்விக்கும். உற்றநோய் நோன்றலும் அச் சந்நியாசிக்கு அரிதாகும். அவரினும் மேலான சந்நியாசிக்கே திருவள்ளுவர் கொள்கை உரியதாகும், அவர் தடியும், சிகையும், பூனூலும், போர்வையும், தேடற் பொருட்டும், அவற்றின் குறையை நிறைத்தற் பொருட்டும், காத்தற் பொருட்டும் உள்ளம் விரியும்; கு வி யா து; யோகமோ ஞானமோ கைகூடாது. அவற்றைப் பொருளாக் கொள்ளாத பரமகஞ்ச சந்நியாசி (பரம கஞ்சன் அல்லன். பரமஹம்ஸனு)க்கே இத்திருக்குறள் முற்றும் உரியது. அவனது தவமே இத்திருக்குறளின் குறித்த செயற்கருந் தவம். இதனைச் செய்து பெறற்கரியபேறு எய்தலாம். ஆயினும், அப்பேற்றை யெல்லாம் எளிதிற் பெறத்தக்க வழிஒன்று தனியே உண்டு. அஃது யாது? அது தான் 'தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம் ஆட எடுத்திட்ட பாதம்' பணியும் அருமையும் எளிமையும் ஒருங்குகூடிய சைவநெறித் தவம்.

அத்தில்லை சோலைவளம் மிக்கது. அச்சோலை பூஞ்சோலை, அப்பூக்கள் தேன் மிக்கவை. அவை கார்காலத்தில் மலர்ந்து விளங்கும் காட்சி கண்ணையும் கவரும்; கருத்தையும் உருக்கும், உயிரையும் இழுக்கும். அக்காலம் 'கார்காலம்' என்ற பெயரளவில் இல்லை, நல்ல மழை பெய்து எங்கும் வெள்ளக் காடாய்ப் புல்பூண்டு மரம் செடி கொடி முதலிய எல்லாவற்றையும் அழிப்பதுபோல் அழித்துச் செழிப்பதாக்கும் உண்மையான மழைக் காலம். கடலை முகந்து கருக்கொண்டு முதிர்ந்த கார்முகிலே அச்சோலை யுச்சியில் தங்கி அதனை வளர்த்துக் காக்கும்.

கார்காலத்தில் மயில்களுக்குக் கொண்டாட்டம். குயில் களுக்குத் திண்டாட்டம், குரங்கினங்கள் ஆட அரங்குகளைத் தேடமாட்டா. கைகளால் காலிரண்டனையும் கட்டிக்கொண்டு தலையைக் கவிழ்த்து ஒடுங்கியஞ்சிக் கிடக்கும்.

“பசுப்போல்வார் முற்பட்டாற் பாற்பட்ட சான்றோர்
முகப்போல முன்காந் திருப்பர் - பசுத்தான்

வெருளினும் எல்லாம் வெருளும்அஃ தன்றி
மருளினும் எல்லாம் மருணம்.”

என்னும் பழம் பாடலில், முசுக்களின் முள்காந்திருக்கும் நிலையை எதற்குக் கூறியிருக்கின்றது என்று உணர்தல் சான்றாண்மை யுடையார்க்கு இன்றியமையாதது. கோடரம், முசு எல்லாம் குரங்கினம். முல்லைப்புனத்துக் கருப்பொருள் மயில். மாமரத்தின் நெருங்கிய தொடர்புடைமையால் மாங்குயில். அவை சாய்தல் முன்னுள்ளநிலையின் நுணுகுதல், “ஓய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய் ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்”, (தொல். சொல். 330) அடிதொறும் முதற்கண் அளபெடுத்து நிற்கத் தொடுத்த நேரிசையாசிரியப்பா இது:-

“பூஉந் தண்ண் புனமயில் அகவ
மாஅங் குயில்கள் சாஅய்ந் தொளிப்பக்
கோஓ டரங்கள் முசுவொடும் வெரீஇக்
காஅல் தழீஇக் கவிந்ந் தொடுங்கச்
துஉல் முதிர்ந்து காஅல் வீஇழ்
வாஅன் தாஅழ் மழைப்பெயல் தலைஇத்
தேஎன் தாஅழ் பூஉங் காஅ
வளங்ங் கனிந்த மணிமன்றுள்
விளங்ங் கொளியை உளங்கொளல் தவமே.”

முதல் ஏழடியிலும் முறையே இணையளபெடை முதலிய ஏழும் அமைந்தவாறறிக. ‘தண்ண்புனம்’; ‘கவிழ்ந்ந்து’ ‘வளங்ங் கனிந்த’; ‘விளங்ங்கு’ என்பன ஒற்றளபெடையும் ஏணைய உயிரளபெடையும் ஆதலை இலக்கணமுணராதாரும் அறியலாம்.

மணிமன்று, வளம் கனிந்தமணி, வளம் கனிந்தமன்றும் ஆம். மணிமன்று - சுரதநசபை. காவளம் என்றாலும் ஈண்டுக் கருதிய வளம் - சிவஞான விளக்கம். கனிதல் முற்றுதல். விளக்கம் - சிவாநந்த விளக்கம். ஒளி:- ஓங்காரமாகிய திரு வாசியில் உற்று நீங்காத எழுத்தாம் நிறைசுடர். தவம்:- ஆங்காரம் அறலும் அம்பலத்தான் ஆடலைப் பேணிப் போற்றித் தொழப் பெறலும் ஆம். அத்தவத்தின் பயன் பிறப்பு அறுதல்

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

நம் நந்தா விளக்கு

தணிகைமணி, ராஃபகதூர் உயர்திரு,
வி. எஸ். செங்கல்வராய பிள்ளை எம். ஏ., அவர்கள்.

இளவழகனார் என வழங்கும் திரு. பாலசுந்தரனார் அவர்கள் முத்தமிழ் வித்தகர்; துறைபோகிய பேரறிஞர்; மாசறு புகழின் மிக்க மாண்பினர்; தமிழிலக்கணத்தின் ஒளி விளக்கு; சைவ சமயத்தின் ஒளிப்பிறம்பு; தெய்வத்தின் சாயல்!

மறைமலையடிகளாரின் மாணவராகிய இளவழகனார் இளமையிலேயே சங்க இலக்கியங்களிலும், சைவ இலக்கியங்களிலும் நாட்டங் கொண்டு சிறந்த புலமை எய்தினார். “கற்றறிந்தார் ஏத்தும்” கலித்தொகைக்கு இவர் வழங்கியுள்ள முன்னுரை கற்றார்க்குக் கழிபேரன்பம் பயப்பது; உரையாசிரியரான நச்சினார்க்கிரியர் தவறுகளை ஆங்காங்குச் சுட்டிக்காட்டி உரை வகுத்துச் சென்றுள்ள இவர்தம் போக்கு, திறனாய்வார்க்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டுதலாக அமைந்துள்ளது.

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒன்றே. ஏனையோர்க்கு எல்லா நலமும் எய்தும் பிறப்பறுதலைக் குறித்து இந்நூலில், முன்னர்க் கற்ற

“ வரத்திற் பிறப்பொன் றருள்கெனிலும் வள்ளல்
கரத்திற் கபாலத்தைக் காணாப் — புரத்தை
இரும்புண்ட ரீகபுரத் தெய்தினார்க் கியான்
அரும்புண்ட ரீகத் தயன்.”

என்னும் ஏழாவது வெண்பாவை இங்கு எண்ணி இன்புறுக.

[தொடரும்]

“பண்டைத் தமிழர் இன்பியல் வாழ்க்கை” பண்டைத் தமிழர் பொருளியல் வாழ்க்கை” என்னும் இரு நூல்களும் தொல்காப்பியம், சங்கஇலக்கியம், நம்பியகப்பொருள், புறன் புறப்பொருள், வெண்பாமாலை திருக்கோவையார் ஆகிய இலக்கண இலக்கிய நூல்களின் ஆராய்ச்சி நூல்கள். இந்நூல்களுக்கு ஒப்பவோ மிக்கவோ வேறு நூல்கள் இதுகாறும் எழுந்தில். முத்தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ள “சங்க இலக்கிய இன்கவித் திரட்டு” என்னும் நூல் அறிஞர்க்குப் பெரு விருந்து. “சங்க நூற் கட்டுரைகள்” எனப் பெயர் தாங்கிய இரு நூல்களும் தமிழர் சமுதாய வரலாற்று நூல்கள். “திருக்குறள் பொதுமறை”, “ஒளவையார் திருவுள்ளம்” முதலியன இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

சைவ சித்தாந்த நூல்களான சிவஞானபோதம். சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலிய நூல்களில் ஆழ்ந்த பயிற்சியும் அனுபவமும் உடையவர். தமிழ்மொழி தழைக்க, சைவம் சிறக்க, திருமுருகாற்றுப்படை, சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், பெரிய புராணம், கந்தரனுபூதி, திருமந்திரம், திரு வாசகம் போன்ற தெய்வத் திருநூல்களைத் தம் நுண்ணறிவு, சொற்றிறன், ஆராய்ச்சிப் பண்பு மிளிரத் தமிழ் மக்களிடையே இடையருது பரப்பி வந்துள்ள சிவஞானச் செல்வர்; குமரன் குன்றம், தென்குமரி ஆயிடைப்பட்ட தமிழகத்தில் இளவழக குரை அறியாத சைவத் தமிழ் மக்கள் இலர் என்றே கூறலாம்.

இத்தகைய சீர்சால் செம்மையார், இன்று செங்கற்பட்டு மாவட்டம் மதுராந்தகத்துக்கு அடுத்த மார்பாக்கத்தில் திருக்குறளின் உண்மைகளை நடைமுறையில் காட்டவேண்டி ஒரு குருகுலம் அமைத்துள்ளார். குருகுலத்தின் சார்பில் ‘உயர் நிலைப் பள்ளி’ ஒன்றும். ‘மாணவர் இல்லம்’ ஒன்றும் தம் சொந்த முயற்சியில் நடத்தி வருகின்றார்.

இப் பெரியாரை 2-5-1960 முதல் வட திருச்சிற்றம்பலப் பெருவெளி குருபழநி ஆதீனம் திருவள்ளுவர் மடம், திருக்குறள் பீடத்திற்கு அதிபதியாம்நிலையில் திருவருங்கூட்டுவித்தது. அவ் வமயத்தில் ஆயிர ஆயிரக் கணக்கில் அன்பர்கள் உடனிருந்து

சென்னையில் அப்பீடத்தில் இருத்தினர். குரவர் திருமுழுக்கும், உரிய தீக்கைகளுடன் நடந்தது. பொன்னாடை போர்க்கப் பெற்று, ஒரு 'திருக்குறள் செங்கோல்' அவருக்கு வழங்கப் பெற்றது. சிவபூசையுடன் நோன்புகளும், நடமாட்டம் முதலிய வற்றுள் வரையறைகளும் அமையப்பெற்று, இயன்ற பெற்றி நிறைவேறி வருகின்றன. இவர் இனி "குரவர் திருக்குறள் அழகர் அடிகள்" என்னும் சிறப்புத் திருப்பெயருடன் அழைக்கப் பெறுவார்.

“ஆட்பா லவர்க்கருளும் அண்ணமும் ஆதிமாண்பும்
கேட்பான் புகில் அளவில்லை”

என்றும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவாக்கின் உண்மையை இந்நிகழ்ச்சியில் நாம் கண்டு களிக்கின்றோம்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்னும் பொய்யா மொழியார் திருவாக்குக்கு இலக்காகி நிற்கின்றார் இப்பெரியார்.

சென்ற நூற்றாண்டில் உலகத்துக்கு ஒரு 'இராமலிங்க அடிகள்' அளித்த நம் தமிழ், இந்த நூற்றாண்டில் ஒரு 'திருக்குறள் அழகர் அடிகள்' அளித்துள்ளதை உணர்ந்து, மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அடைகிறோம்.

திருக்கோவையார் புதிய பதிப்பு

(பேராசிரியர் உரையும் பழைய உரையும் கூடியது)

784 பக்கம் வெள்ளைத்தாள். அடக்கவிலை

தனிப்பிரதி விலை ரூ. 2-90

(கமிஷன் உண்டு)

ஸ்ரீ சைல தலவரலாறு

திரு. ப. மலையப்பன் அவர்கள்,
காளியாபுரம் - P. O. பொள்ளாச்சி தாலுக்கா.

1. முர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய் தொடங்கினர்க்கோர்;
வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

(தாயுமானவர்)

தமிழ் லிங்காஷ்டகம்

(1) பிரஹ்மபுராரி சுரார்ச்சித	லிங்கம்
நிர்மல பாஷித சோபித	லிங்கம்
ஜன்ம ஜதுக்க விஞ்சக	லிங்கம்
தத் பிரணாமி சதாசிவ	லிங்கம்.

சோதி லிங்க வரலாறு :- சுவேதவராக கல்பத்திற்கு முன் கல்பத்தில் பிர்மாவுக்கும் திருமாலுக்கும் தங்களுக்குள் இவ்வுலகை படைத்து காப்பாற்றுவர்களில் யார் பெரியவர் எனும் வாக்கு வாதத்தின் மத்தியில் சிவபிரான் சோதிப்பிழம் பாய்த் தோன்றி இவர்களை அதன் அடிமுடியைத் தேடி, உண்மையை அறிந்தவர்கள் பெரியவர்கள் என்று சொன்னாரென்பது அருணாசலமான்மியத்தின் வரலாறு. இப்படித் தோன்றியது சோதிலிங்கம் என்பது. இவ்விதம் நம் நாட்டில் 12 சோதிலிங்கங்கள் உள். அவற்றில் ஸ்ரீ சைலமும் ஒன்று.

வழிபட்டவர்கள்:- (1) சிலாத முனிவருக்கு பிள்ளை இல் லாக் குறைக்காக சிவனை நோக்கி தவம் செய்யவும், சிவன் கிருபையால் பர்வதன், நந்தி எனும் இருபுதல்வர்களைப் பெற்றார்.

(2) இவ்விரு புதல்வர்களும் தகப்பனைப் போன்று சிவனை நோக்கி தவம் செய்து, தாங்கள் பர்வதமாய், தங்களை எக்காலத் தும் தாங்கிக் கொண்டு இருக்கும் படியான வரத்தைப் பெற்ற

னர்கள். இதனால் இப்பர்வதத்திற்கு “சைலம்” என்றும் (சைலம் — மலை) “பருப்பதம்” என்றும் பெயர் பெற்றது. இதன் வரலாறு கந்தபுராணம் வழிநடைப் படலத்தில் விரிவாக காண்க.

(3) வசுமதி எனும் ரிஷிபத்தினி பிர்ம்மாவை குறித்து இக்கிரியில் தவம் செய்து சித்தி பெற்றதால் இதற்கு “ஸ்ரீ கிரி” எனப் பெயர்.

சந்திராவதி எனும் அரசி, மல்லிகை மலரால் பூசித்த தால், சுவாமிக்கு “மல்லிகார்ச்சுனர்” எனப் பெயர். “அர்ச்சுனர்” என்றால் மருதமரம் என்பது; தலவிருட்சமாயிருப்பதால், இப்பெயராயிற்று என்று சொல்லுவர். கல்யாண மண்டபத்தின் வடபுறம் தெற்கு வாயில் சிறுகோயில். இதன் லிங்கம் செம்பு தகட்டால் கவசமிடப்பட்டுள்ளது. இது முன்போன்ற கவசம். இதை “ஆதி மல்லிகார்ச்சுனர்” என்று சொல்லப்படுகிறது.

(4) ராமர் இராவணனைக் கொன்ற தோடம் நீங்க சீதையுடன் தலநாயகரை பூசித்து அப்பழியைப் போக்கின தலம்.

(5) பாண்டவர்கள் வழிபட்டதலம்.

(6) பீமன் தபம் செய்து வழிபட்டார். இவ்விடத்திற்கு “பீமன் குளம்”; “பீமகுண்டம்” எனப்பெயர்; இத்தலத்தின் வடக்கில் 6 பர்லாங் தூரத்திலுள்ளது என்று சொல்கிறார்கள். இத்தலத்தின் கால்நடைப்பாதை வழியில் உளது.

(7) மகாராட்டிர அரசனான சிவாஜி மன்னன், எதிரிகளின் தொல்லைகளினின்று தப்பி இத்தலம் வந்து, பவானி தேவியை சரண் புகுந்து அவள் அருளால் வாள் பெற்று எதிரியை வென்றார்.

(8) சிவபிரானும் பார்வதியும் தன் மக்களுக்கு மணம் செய்ய வேண்டி அவர்களை இப்பூவுலகினைச் சுற்றி வருகிறவர்களுக்கு மணம் செய்துவைப்போமெனக் கூற, இருவரில் இளைய வரான முருகர் மயிலின் மீது அதிதுதிமாகச் செல்லவும்; விநாயகரான முத்தவர், தந்தை தாய் முதலியோரை பிரதட்சணம் செய்தால் பூப்பிரதட்சணத்திற்குச்சமம் என்று தெரிந்து அவ்வாறு செய்து அவர்கள் முன் விநாயகர் நிற்கவும், அவர்கள்

இதைத் தெரிந்து அவருக்கு விசுபருபன் மக்களான சித்தி, புத்திகளை மணம் செய்து வைத்தார்கள். இதன்பின் வந்த முருகர், நாரதர் மூலியமாய் அறிந்து சினமுற்று அவர் “குமார பிரமசாரி” என்று நாமம் பெற்று கிரவுஞ்சகிரிக்குச் சென்று விட்டார். இவரைக் காணச்சென்ற பார்வதி, பரமசிவன் தங்கின இடம் இத்தலம் என்பதும், இங்கு சோதிலிங்க சொருபம் பெற்றார் என்பதும் தலவரலாறு.

செல்லும் வழிகள் :- வட நாடான ஆந்திர நாட்டில், கர்நூல் ஜில்லா, நந்திகட்சூர் தாலூக்காவில் நல்லமலை என்னும் மலைகாட்டின் மத்தியிலுள்ளது இத்தலம். கோயில் தவிர மற்ற படிவீடுகள் கிடையாது. முன்பு, மலைக்காய்ச்சலான மலேரியாக் காய்ச்சலிருந்ததால் இங்கு ஒருவரும் அதிகநாள் தங்குவதில்லை. ஆதலால், இங்குதங்குமிடமில்லாமல் இருந்து வந்தது. தற்காலம் சுதேசி நாட்டவர் 15 லட்சநாணயங்களைச் செலவு செய்து; திருப்பதி போன்று எல்லாவித போக்கு வரவு வசதிகளும் செய்து வைத்துள்ளதால், எல்லோரும் எக்காலத்திலும் செளகரியமாய் நாலாபக்கங்களினின்றும் வரலாம்.

இம்மலையைச் சுற்றி நான்கு திக்கிலும் துங்கபத்திரா, மூசி என்னும் உபநதிகளுடன், கிருஷ்ணநதி மாலை போன்று கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு திக்குகளில் வளைந்து செல்கிறது. தலத்துக்கு வடகிழக்கில் $1\frac{1}{2}$ மைல் தொலைவில் பாதாளக் கங்கை என்னும் தீர்த்தமுள்ளது. மற்றும் அம்பாள் தீர்த்தம், பாலாழி தீர்த்தமுளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதன் விபரம் தெரிய வில்லை.

முன்பு நந்தியால் ரயில் நிலையத்தினின்று ஆத்மகூர்; நாகல்கட்டி; பெத்தாசரிவுவரை 57 மைல் வரை ஜீப்காரில் சென்று பின் (பெத்தாசரிவுவின்று) 10 மைல் கடினமான மலைப் பாதை வழியாகச் சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம்.

தற்காலம் ஆந்திர கவர்ன்மெண்டார் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து டோர்னல் என்னுமிடத்தினின்று இத்தலம் 35 மைல் தூரம், நல்ல தார் கப்பிரஸ்தா போட்டுள்ளார்கள்.

இத்தேவஸ்தான மோட்டார் சர்வீஸ், மேற்கில், மர்க்காபூர், குண்டூரினின்றும்; கிழக்கில் குண்டக்கல்; கர்நூல்; மகாநந்தி (நந்தி) என்னுமிடங்களினின்று அதிகாலையில் சர்வீஸ் இத்தலத் திற்குச் செல்கிறது. எல்லாவழிகளினின்று வரும் மோட்டார்கள் டோர்னல் வழியாகத்தான் செல்லவேண்டும். முன்னடைப் பாதைத்தவிர வண்டி செல்லும் வழி, டோர்னல்வழியைத் தவிர மற்ற வண்டிப்பாதைகள் கிடையாது.

மேற்கு வரிகள்:- டோர்னல் டோர்னல் to மொத்தம்
வரை மைல் ஸ்ரீசைலம் ஸ்ரீசைலம் தூரம்
தூரம்

(1) மர்க்காபூர் — 21 35 மைல் = 56 மைல்

(2) குண்டுர் — 77 35 = 112 ஷே

கிழக்குவழிகள்—

(1) குண்டக்தல் — 161 35 = 196 ரூ.

(2) கர்நூல் — 77 35 = 112 ரூ.

(3) நத்தியால் — 64 35 = 99 ரூ.

இவைகளில் மேற்கிலிருந்து வருகிறவர்கள் மர்க்காபூரிலிருந்தும் கிழக்கிலிருந்து வருகிறவர்கள் நந்தியாலிருந்தும் காவேரில் தேவஸ்தான மோட்டார் சர்வீஸில் இத்தலத்திற்குச் செல்லலாம்.

நந்தியால் நிலையத்தினின்று ஆத்மகூர் = 32 மைல்.

ஆத்மசுரின்னின்று நாகலுகட்டி வரை = 12 மைல்.

நாகலுக்கட்டியினின்று பெத்தாசரிவு வரை = 15 மைல்.

பெத்தாசரிவுகின்று டோர்னல் வரை = 10 மைல்.

டோர்னலிசின்று ஸ்ரீசைலம் வரை = 35 மைல்.

நாங்கள் சுலபமாய்ச் சென்றவழி, மேற்கண்ட வழியேயாம்.

தலநாயகர்:- பருப்பதநாதர், மல்லிகார்ச்சுனர், ஸ்ரீசைல நாதர் என்பன.

அம்பிகை:- பருப்பதநாயகி, மனோன்மணி; பிரமாம்பிகை என்பன.

இவர்களின் வரலாறு:- சுவாமி சந்நிதி கிழக்கு நோக்கி யுள்ளது. சந்நிதி நல்ல நிலமையிலுள்ளது. கோயில், கோட்டை

மத்தியிலுள்ளது. சந்நிதி சுவற்றில் சில கல்வெட்டுகள் உள்ளன. கோட்டை சுவற்றில் ராமாயண, பாரத சித்திரவேலைப்பாடுகள் செதுக்கியுள்ளார்கள். மூர்த்தியின் பீடத்து நான்கு முலைகளிலும் வெள்ளியால் கால்கள் நிறுத்தப்பட்டு அதன்மேல் சப்பரம் போன்று செய்து வைத்துள்ளார்கள். இதன் மத்தியில் ஓர் வெள்ளிச் செம்பின் வழியாய் லிங்கத்தின் மேல் நீர்விழுந்து கொண்டே இருக்கிறது. சுவர்மிக்கு அபிஷேகம் செய்யும் நீர் கோமுகத்தைவிட்டு வெளிசெல்வதில்லை. நீர் அப்புறம் செல்லாமல் அதிலே சுவரி விடுகிறது. லிங்கபூசை செய்பவர் ஓர் வீரசைவர். பூசைச் சமயம் எல்லோரும் லிங்கத்தை தொட்டு தெரிசிக்கலாம்.

கோயிலில் முன் போட்ட வெள்ளி, தங்கதகடுகளை, மக மதியர்கள், வேடுவர்கள் பிடுங்கிச் சென்று விட்டார்கள். தற்காலம் கோயில் முன்கதவுகள் பித்தளைத் தகட்டால் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. தேவஸ்தான மேல்பார்வையில் முன்று காலமும் பூசை நடைபெறுகிறது. பூசைகளுக்குக் கட்டணமுண்டு. இரவில் தர்மதேரிசனமுண்டு, பூசைக்குக் கட்டணம் இல்லை. கட்டளையின் விபரம் தேவஸ்தான ஆபீசில் தெரிந்து கொள்ளலாம். கோயிலுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடப்பட்டுள்ளன. தளவரிசை சலவைக் கல்லால் போடப்பட்டுள்ளது. கோயிலில் பிருங்குமுனிசிலை உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் இதன் விபரம் தெரியவில்லை. பிரமாம்பிகை சந்நிதி, சுவாமி சந்நிதிக்கு மேற்கில் உயர்ந்த பீடத்தில் கிழக்கு முகமாய் உள்ளது, வரப் பிரசாதி. இதற்கு ஓர் சைவர் பூசை செய்கிறார். பூசைக்கு கட்டணமுண்டு. கர்ப்பகிரக மண்டபம் நல்ல நிலமையிலுள்ளது. இதுவும் தேவஸ்தானத்திற்குச் சேர்ந்தது. இங்கு சித்திரை மாதத்தில் அம்பிகைக்கு வீரசைவ கன்னடியர்கள் பலிபூசை செய்கிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்களுக்கு இது குலதெய்வம். முன்காலத்தில் அம்பாளுக்கு நாக்கை அறுத்து பலியிட்டு வந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அவ்வாறு இக்காலத்தில் செய்யப்படுகிறதில்லை. இக்கோயிலுக்கு அருகில் வடபுறம் ஆயிர லிங்கங்கலுள்ள சிறு கோபுரங்கள் உள்ளன. அவை சில சிதைந்துள்ளன.

“ சாட்சி விநாயகர் ” என்னும் மண்டபம், இத்தலத்துக்கு 3 மைல் தூரத்திலுள்ளது. இங்கு பல வழிகள் ஒன்று சேருகிறது. சீவன் இவ்வுலகைவிட்டு எமன் உலகம் சென்றபின், சீவன் எங்கு செல்லவேண்டுமென்றும் பதிலுக்குச் சாட்சி சொல்லுவதால் இவருக்கு இந்நாமம் ஏற்பட்டதாம்.

கர்ப்பக்கிரகத்துக்கு வடக்கில் ஆதிமல்லிகார்ச்சுனருக்கு ‘விருத்தமல்லிகார்ச்சுனர்’ என்னும் நாமம் உள்ளதாம். இலிங்கம் முன்போன்ற செம்புக் கவசமிட்டு சிறு மண்டபத்தில் தெற்கு வாயிலாயுள்ளது. இம்முர்த்தியை சந்திராவதி என்னும் கற்பரி, மல்லிகை மலரால் அர்ச்சனைச் செய்தாள் என்பது. இதற்கு வடபுறம் இரும்பு வேலி போட்ட மேடையின்மேல் தலவிருட்சமான மருதமரமுள்ளது. இதற்கு மேல்புறம் சகஸ்ரநாம லிங்கங்களின் லிங்க மண்டபங்களும் இக்கோயிலுக்குமுன், பலிபீடமும், இதன் அருகில், வீரபத்திரர் சிலையும் உள்ளது. இக்கோயிலுக்கு பின், மேல்புறம் மல்லிகைப் பொய்கையும், இதன் மத்தியில் வசந்த மண்டபமும் உள்ளது. இதில் தெப்ப உற்சவம் நடைபெறுகிறது. கர்ப்பக்கிரகத்திற்கு மேல்புறம் பஞ்சபாண்டவர்; ஸ்ரீதேவி, முருகர் ராஜ ராஜேஸ்வரர் முர்த்திகளின் மண்டபங்களும் சிதைந்து காணப்படுகிறது.

சரித்திர சான்றுகள்:— சீனதேசத்து யாத்திரிகர்களான பாகியான்; இயான்சாங் இத்தலத்தைப்பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், அருணகிரியார் முதலியோர்கள் இத்தலத்தைப்பற்றித் திருப்பதிகங்களும், திருப்புகழும் பாடியுள்ளார்கள். சங்கரர், தன் சிவானந்தலகரியில் இத்தலத்தைப்பற்றி இரு சுலோகங்களில் பாடியுள்ளார். கந்தப்புராணத்தில் வழிநடைப் படலத்தில் இதன் வரலாற்றைப்பற்றி கூறியுள்ளது. இத்தலத்தை ஏமகூட பர்வதம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

கோயிலைச்சுற்றி சிவாஜி என்னும் மராட்டிய அரசன் கட்டிய கோட்டை போன்ற மதில் 660 அடி நீளமும், 510 அடி அகலமும், 12 அடி உயரமும் உள்ளது. கோட்டை மதில் சுவற்றில் மச்சவடிவம் செதுக்கி இருப்பதால், இதை பாண்டியர் அரசர்களும் அரசாட்சி செய்து இக்கோட்டை மதில் சுவர்களைப் புதுப்

பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இதைப்பற்றிய வரலாறு ஒன்றும் தெரிவில்லை. மதில் சுவர் வடபுறமும், கீழ்ப்புறமும் கொஞ்சம் சிதைவுற்றுள்ளது. நான்குபுறமும் கோபுரங்களுண்டு. ஆனால் இதில் மேற்குகோபுரம் பூர்த்தியாய் அழிந்துப்போயிற்று. தெற்கு வாயில் கோபுரமும் கதவுகளும் கொஞ்சம் சிதைவுற்றுள்ளது. வடக்கு கோயில் கோபுரம் சிவாஜி கோபுரம் என்று உன்னதமாகவும் கொஞ்சம் சிதைந்துமுள்ளது. (முன் மண்டபமான) கோயில் கிழக்கு வாசல் மண்டபம் கி. பி. 1404-ல் அரிகரராயர் கட்டியதாகக் கல்வெட்டின் வரலாறு. கல்யாண மண்டபத்தின் பின் முன் சிறுமண்டபத்தில் பெரிய நந்தி உள்ளது. இவ்விருண்டிலும் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. வீரமண்டபம் 1377-ல் அனவே மரட்டி கட்டியதாகவும், கல்யாண மண்டபம் 1526-ல் கிருஷ்ணதேவராயர் கட்டியதாகவும் கல்வெட்டின் வரலாறு. கோட்டையினுள் வடபுறமும், மேல்புறமும், கோட்டையின் வெளியில் கீழ்ப்புறமும், பின்னும் கோயிலின் கிழக்கு வாசல் வீதியின் இருபுறமும் மக்கள் தங்க, கல்மண்டபங்கள் உள்ளன. ஆனால், வெளியிலுள்ள மண்டபங்கள் அதிக சிதைவுற்றுள்ளது. கிழக்கு வாயில் வழியாகக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் கல் பாவின வழியாய் $1\frac{1}{2}$ மைல் தூரம் பாதாள கங்கைக்குச் செல்லவேண்டும். இதன் வழியில் 6 சிறு மண்டபங்கள், சனங்கள் தங்கிச்செல்லக் கட்டிள்ளார்கள். தற்போது சிதைவுற்றுள்ளன. இதன் முதல் மண்டபமான வடக்கு வாசல் மண்டபம் அரிகரராயர் கட்டினதும், கொஞ்சம் சிதைந்துள்ளது. பாதாள கங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் நாலுகால் போன்ற மொட்டை மண்டபத்தின் மத்தியில் உருவமில்லாத ஓர் கல் உள்ளது. இது சந்திரகுப்தன் என்னும் அரசன், சந்திராவதி என்னும் கற்புக்கரசியைப் பலாத்காரம் செய்ய அவளை பாதாள கங்கை வரை தூரத்திச் செல்ல இத்தல நாயகர் சந்திரகுப்தனை கல்லாக சபித்து விட்டார் என்பது வரலாறு. இத்தூண் நான்கிலும், தெலுங்கு மொழியில் அனேக கல்வெட்டுகள் செதுக்கியுள்ளார்கள்.

பாதாள கங்கை:- இது அதிக ஆழமுள்ளது. இதன் தண்ணீர் பச்சையும் நீலமும் கலந்த நிறம். இக்கங்கை நீலமும்

பச்சையும் கலந்த நிறமானதால் இதனைக் கிருஷ்ண நதியின் தோற்றமென்பர். இதற்குச் செல்லும்வழி 1½ மைல் தூரமும், கல் பாவப்பட்டு உள்ளது. கல் அதிக வழவழப்பாயிருப்பதால் மிகக் கவனமாக நடந்து போகவேண்டும். வழியிலுள்ள 5 மண்டபங்களில் 5 யந்திரங்கள் வைத்து, பாதாள கங்கையினின்று குழாய் வழியாய் இத்தலத்துக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். இதற்காக ஆந்திர சர்க்கார் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து உள்ளார்கள். இங்கு துஷ்ட மிருகங்கள் நடமாட்டம் அதிகமாயிருப்பதால் தனியாகச் செல்ல முடியாது. காலை 6 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை கூட்டமாகச் செல்ல வேண்டும். இக் கங்கைக்கு அருகிலுள்ள ஓர் குகையினுள் நரசிம்மமூர்த்தி உருவமொன்று உள்ளது. இதனைச் சிவராத்திரியின் சமயம் ஏராளமான மக்கள் தெரிசித்து வருகின்றார்கள். மேலும் தற்சமயம் வெள்ளைநிறமான ஓர் பெரிய நந்தி விக்கிரகம் ஒன்றும் தோண்டி எடுத்து வைத்துள்ளார்கள்.

இத்தலத்தை சீர்திருத்தி, மற்றத் தலம்மாதிரி ஆந்திர கவர்மெண்டார் செய்து வருகிறார்கள். கொஞ்சநாளில் சிதைவுற்றவைகளைச் செப்பம் செய்து விடுவார்கள். இங்கு தேவஸ்தான அலுவலகங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மற்றும் வீரசைவ மடம், தேவஸ்தான மடம் (200 அறைகொண்டதும்) மற்றும் பல சிறு மண்டபச் சத்திரங்கள் கோயிலுக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ள இடங்களில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் அநேக சிறு சத்திரங்கள் கட்ட ஏற்பாடாகியுள்ளன. இனி இங்கு எக்காலத்திலும் சௌகரியமாய்ச் சென்று வரலாம். இங்கு தேவஸ்தான அன்னவிடுதியும், மற்றும் சில விடுதிகளும் உள்ளன. கோயிலின் சந்நிதிவீதியின் இருபுறங்களிலும் தேவஸ்தான உத்தரவால் அநேகவகையான கடைகள் வைத்துள்ளார்கள்; தேவஸ்தானத்தின் ஆதரவால், ஓர் விசை யந்திரத்தின் உதவியால் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து, அதனால் எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சார விளக்கு எரிக் கப்படுகிறது. இங்கு தபால் ஆபீஸ் ஒன்றும் உள்ளது. தேவஸ்தான அலுவலகத்தில் தெலுங்கில் தலவரலாறுகிடைக்கப்பெற்றும், இவ்விடத்து நாயகரை வழிபட்டு நல்வாழ்வை பெறுவார்களாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

The Rajah of Karvetnagar Memorial Daily Feeding Charity at Rameswaram. Rs. 36,000/-

This endowment is founded by His Holiness Kasi Vasi Arulnandi Tambiran Swamigal of Kasi Mutt, Tirupanandal in memory of Rajah of Karvetnagar who made a free grant of Padiri village in Chittoor District in the year 1800 to our predecessor-in-title for conducting feeding charity in the Holy City of Rameswaram. The village having been taken over by Government under the Estates Abolition Act 1948, a part payment and final compensation amount of Rs. 36,128/- has now been paid to us through the Estates Abolition Tribunal, Chittoor, i. e., in O. P. 703/54 (I. A. 156/60) Rs. 4,038/- and in O. P. 20 of 1960 Rs. 32,090.

2. This endowment shall be styled as the Rajah of Karvetnagar Memorial Daily feeding charity at Rameswaram. The capital of the endowment shall consist of Government Promissory Notes to the face value of Rs. 36,000/- of 3% Conversion Loan of 1946 bearing interest at 3% per annum purchased from out of the Compensation now received. Government Promissory Notes Nos. CA. 216003 - Rs. 1,000/-; CA. 216004 - Rs. 1,000/-; CA. 216005 - Rs. 1,000/-; CA. 216006 - Rs. 1,000/-; CA. 216007 - Rs. 1,000/-; CA. 216008 - Rs. 1,000/-; CA. 223421 - Rs. 5,000/-; and CA. 217642 - Rs. 25,000/-; Total Rs. 36,000/-. The administration of the fund shall vest in us and our Successors-in-interest.

3 The annual interest accruing on the capital shall be utilised for conducting daily feeding of Brahmins and poor in our Kasi Mutt building at Rameswaram in addition to other feeding charities already in force under other endowments.

4. The feeding shall be conducted in accordance with the Thittajaptha to be prepared which will depend upon the amount of interest realised and the prices of commodities then current.

5. This endowment shall not be diverted to any purpose other than the one mentioned above.

Tirupanandal } (Sd.) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*
28-5-1960 }

Registered at Tiruvadamardhur Sub Registrar's office on 30-5-1960 as No. 42 of 1960 of Book No. 4, volume 49 Pages 10 to 12.

இராகம்: கன்னடகோவை

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நிதம் நம்பினேன் இது நியாயமா
சிதம் பரம்வளர்சி வனே கோபமோ

(நிதம்)

அனுபல்லவி

அறியாமல் செய்த பிழை பாவமாமோ
சிறியேன் என்மீதில் வீண் மனஸ்தாபமோ

(நிதம்)

சரணம்

மனமில்லையோ நல் மார்க்கம் நவின்னிட
மாவிட ஜெனன மாய்கையை வென்றிட
கனக சபையில் தாண்டவ மாடிடும்
கருணா கரனே தருவாய் வரமே.

(நிதம்)

வி. கே. முத்தையா பிள்ளை, பி. ஏ. பி. எஸ்.,
வண்ணப்பேட்டை, திருநெல்வேலி.

“ஆணை நமதே”

திரு. K. M. வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A., B. O. L.,
திருப்பனந்தாள்.

இறைவனுடைய திருவருள் பெற்ற பெரியோர்கள், “இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்; யாவதும் கற்றோர் அறியா அறிவினர்; கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்; காமமொடு கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர், இடும்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர்” என்று திருமுருகாற்றுப் படையில் கூறிய வண்ணம் திகழ்பவர் ஆவர். அன்னோர்தம் செயல்கள் எல்லாம் இறைவனுடைய செயல்களாகவே கருதப்படும். அவர்களும் ஆணையிடும் நிலைகள் ஏற்படக்கூடும்! மன்பதைகளிடத்து அவர்களுக்குள்ள எல்லையற்ற கருணை காரணமாகவே அவர்கள் ஆணையிட வேண்டி வருகின்றது. அப்பொழுது அவர்கள் யார் பேரில் ஆணையிடுவது? இறைவன் பேரில் ஆணையிடலாம்! ஆனால் அவர்கள் வேறு இறைவன் வேறு அல்லவே! அவர்கள் சொல்லும் செயலும் எல்லாம் இறைவனது செயலாகுமே! ஆகவே இறைவன் பேரில் அவர்கள் ஆணையிடார். அவர்கள் இடும் ஆணையும் உறுதி கூறும்பொருட்டே நிகழ்வதாகலின் அவர்கள் “ஆணை நமதே” என்று கூறுவராவர். இங்ஙனம் “ஆணைநமதே” என்று திருஞான சம்பந்தர் நான்கிடங்களில் கூறியுள்ளார்.

திருநனிபள்ளியில்

திருஞானசம்பந்தர் சைவ சமய குரவர் நால்வருள் ஒருவர்; சீகாழிப் பதியில் திருவவதாரம் செய்தார்; முன்னுவது வயதிலேயே சீகாழிப் பிரமதீர்த்தக் கரையில் உமாதேவியாரால்

“திருக்கோயில்” மாலை 2, மணி 6-ல் வெளிவந்துள்ள இக்கட்டுரை சென்னை அரசாங்க அறநிலைய பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

ஞானப்பால் ஊட்டப்பெற்றுச் சிவஞானசம்பந்தர் ஆயினார்; இவரது முதலாவது தல யாத்திரை திருக்கோலக்காவிற்குச் சென்றமையாகும். அங்குச் சிவபெருமான் திருவருளால் திரு வைந்தெழுத்து எழுதப்பெற்ற செம்பொற்றாளங்களைப் பெற்றார். இனி இவரது இரண்டாவது தலயாத்திரை திருநனிபள்ளிக்குச் சென்றமையாகும். திருநனிபள்ளி இவரது தாயாகிய பகவதியாரின் பிறந்தகமாகும். திருநனிபள்ளி மறையவர்கள் சம்பந்தரைத் தம் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். சம்பந்தரும் தம் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரின் தோள்மீது அமர்ந்து திருநனிபள்ளிக்கு எழுந்தருளினார். அங்குக் “காரைகள் கூகைமுல்லை” என்ற திருப்பதிகம் பாடினார். அத்திருப்பதிகத்தின் இறுதிப் பாடலில் தாம் தந்தையாரின் திருப்புயங்குகளில் அமர்ந்து திருப்பதிகம் பாடியதையும், ‘திருநனிபள்ளியை நினைப்பவருடைய விளைகள் கெடுவதற்கு ஆணை நமதே’ என்றும் குறித்தருளினார். இதோ பாடல் :—

‘கடல்வரை ஒதம்மல்கு காழிகானல் பானல்
கமழ்காழி என்று கருதப்
படுபொரு ளாறுநாலும் உளதாக வைத்த
பதியான ஞான முனிவன்
இடுபறை யொன்றஅத்தர் பியன்மேல் இருந்(து)இன்
இசையால் உரைத்த பனுவல்
நடுவிரு ளாடும்எந்தை நனிபள்ளி உள்க
வினைகெடுதல் ஆணை நமதே’

[பொருளாறு நாலும்-ஆறு அங்கங்களும், நான்கு வேதங்களும்; பதியான - பதியில் உதித்த; ஞானமுனிவன் - திருஞான சம்பந்தர்; பியல் - தோள்; பனுவல் - பதிகம்; நடுவிருள் ஆடும் எந்தை - சிவபெருமான்; உள்க - நினைத்தால்.]

திருவேதிசூடியில்

திருஞானசம்பந்தர் (ஐந்தாவது தல யாத்திரையில்) காவிரியாற்றின் வடகரையிலே மேற்கு நோக்கிச் சென்றார்; திருவையாறு முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டே திருநனாவரையில் சென்று, பின்னர்க் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள

தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டே திரும்பித் திருக்கண்டியூர், திருச்சோற்றுத் துறை முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துப் பாடிப் பரவி, வேதியர் வாழும் திருவேதிசூடியை அடைந்தார்; அங்குப் பாடிய பதிகத்தில் பதினேராவது பாடலில் “திருவேதிசூடியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிந்தை செய்ய வல்லவர்கள் நல்லவர்கள் என்று கருதப்பெறுவார்கள்; அம்மையில் தேவருலகெய்தி அரசாள்வர்; அது உண்மை; ஆணை நமது” என்று குறித்தார். அப்பாடல் வருமாறு:—

‘கந்தம்மலி தண்பொழில்நல் மாட மிடை
காழிவளர் ஞானமுணர்சம்
பந்தன்மலி செந்தமிழின் மாலைகொடு
வேதிசூடி ஆதிகழலே
சிந்தைசெய வல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
என்னநிகழ் வெய்திஇமையோர்
அந்தவுல கெய்தியர சாரும்அது
வேசரதம் ஆணைநமதே.’

[கந்தம்மலி - வாசணைமிகுந்த; ஆதிகழல் - சிவபெருமானுடைய திருவடிகள்; நிகழ்வு எய்தி - இம்மையில் அடைந்து; இமையோர் - தேவர்; சரதம் - உண்மை.]

திருமறைக்காட்டில்

திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் திருமறைக்காட்டிற்குச் சென்று மறைகளால் முடப்பெற்றிருந்த திருக்கோயில் திருக்கதவினைப் பாட்டுப்பாடித் திறந்தும் முடியும் அற்புதம் நிகழ்த்தினர்; நாளும் இன்னிசைப் பாமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடி இறைவனைப் போற்றித் திருமறைக் காட்டில் தங்கியிருந்தனர். இங்ஙனம் நிகழும் நாளில், பாண்டி நாட்டில் பாண்டிய அரசனாக இருந்தவன் நெடுமாறன் என்ற பெயரினன்; சமணசமயச் சார்பினன்; அவன் மனைவி மங்கையர்க்கரசியரசியார், மந்திரி குலச்சிறையார்; இவ்விருவர் மட்டும் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராய் இருந்தனர். ‘சமண சமயத்தைப் போக்கிச் சைவத்தை நிலைநாட்டக் கூடியவர் திருஞானசம்பந்தரே’ என்று உணர்ந்து இவ் விருவரும் சிலரைச் சம்பந்தரிடம் அனுப்பினர்; அவர்கள் வேண்டுகோட்படி சம்பந்தரும் மதுரைக்குப் போக

இசைவு தந்தார். சம்பந்தர் மதுரைக்கு எழுந்தருளும் செய்தியை அறிந்த திருநாவுக்கரசர் சம்பந்தரை நோக்கி, “பிள்ளாய்! சமணர்கள் மிக்க வன்மை மிக்கவர்கள்; இப்பொழுது கோள்களும் தீமை பயக்கும் நிலையில் உள்ளன; ஆகவே தாங்கள் மதுரைக்கு ஏகுவது தகாது” என்று கூறினார். உடனே திருஞானசம்பந்தர், “நாம் சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் துதிக்கிறோம்; ஆதலான் அடியார்களாகிய நம்மைக் கோள்களும் நாளும் துன்புறுத்த மாட்டா; இதற்கு ஆணை நமதே” என்றபொருள் பொதிந்த ஒரு பதிகம் பாடினார். இது கோளறு பதிகம் எனப்படும். இப் பதிகத்தின் பதினோராவது பாடல் பின்வருமாறு :—

‘தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொன் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.’

சீர்காழியில்

திருஞானசம்பந்தர் சீகாழியில் வீற்றிருந்த பொழுதெல்லாம் பல திருப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று ‘மடல்மணிகொன்றை’ என்பது; இதன் இறுதிப் பாடலிலும் ‘ஆணையும் நமதே’ என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. அப்பாடல் வருமாறு :—

‘கானலங் கழனி ஓதம்வந் துலவுங்
கழுமல நகருறை வார்மேல்
ஞானசம் பந்தன் நற்றமிழ் மாலை
நன்மையால் உரைசெய்து நவில்வார்
ஊனசம் பந்தத் துறுபிணி நீங்கி
உள்ளமும் ஒருவழிக் கொண்டு
வானிடை வாழ்பவர் மண்மிசைப் பிறவார்
மற்றிதற்கு ஆணையும். நமதே.’

ஆணை நமதென்ன வல்லான்

இங்ஙனம் நான்கு இடங்களில் திருஞானசம்பந்தர் “ஆணை நமதே” என்று கூறியுள்ளமை இதுகாறும் கண்ட பாடல்களால்

அறியப் பெறும். திருநாரையூர்ச் சைவ அந்தணரும், சிவபாத சேகரனாகிய முதலாம் இராச ராச சோழன் திருமுறைகளை வகுத்த தற்கு உதவிபுரிந்தவராகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இச் சிறப்பினை நன்குணர்ந்தவர்; ஆகவே அவர்தாம் பாடிய “ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை”யில் திருஞானசம்பந்தரை ‘ஆணைநம தென்னவலான்’ என்று குறித்தருளினார். அந் நூற்பகுதி பின் வருமாறு:—

“முத்திப் பகவ முதல்வன் திருவடியை

அத்திக்கும் பத்தர்எதிர் ஆணைநம தென்னவலான்”

(வரி 44—5)

ஆணைநம தென்ற பெருமாள்

“ஆணை நமது” என்றவர் திருஞானசம்பந்தர் என்பது உறுதியாகலின் திருஞானசம்பந்தரைத் தமிழ்நாட்டுச் சைவப் பெருமக்கள் “ஆணைநம தென்ற பெருமாள்” என்றும் குறிப்பிடலாயினர். அப் பெயரைத் தாமும் பூண்டனர் என்பதைக் கல்வெட்டு ஒன்றிலிருந்து அறியலாம்.

கல்லெழுத்தில்

“ஆணை நமதென்ற பெருமாள்” என்ற பெயர் பிரான்மலைக் கல்வெட்டு ஒன்றில் காணப்பெறுகின்றது. பிரான்மலை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்பத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ளது. இவ்வூர்ச் சொக்கநாதர் கோயிலில் அரசன் பெயர் குறிக்கப்படாத கல்வெட்டொன்றுண்டு. இக் கல்வெட்டு 1903-ஆம் ஆண்டுக்குரிய 152 எண் கொண்ட சாசனமாகத் தென்னிந்திய சாசனங்கள் VIII-வது பகுதியில் 440 எண் கொண்ட சாசனமாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. இவ்வூர், திருமலை நாட்டுத் திருக்கொடுங்குன்றம் என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவ்வூர் அழகியசிறந்தம்பலமுடைய நாயனார் திருக்கோயிலும் திருக்குளமும், மடமும் திருமடைவிளாகமும் பதினெண் விஷயத்தார் ரஷையாக இருந்தது. இக்கோயில் பெருமானுக்குத் திருப்படி மாற்றுக்கும் திருப்பணிக்கும், திருப்பரிவட்டம் திருமேற்பூச்சு மற்றும்முள்ள நிபந்தங்களுக்கும் ஆகச் சில வரிகளைக் கோயிலாரே வதுலித்துக்கொள்ளுமாறு திசை ஆயிரத்தைஞ்ஞாற்று வரும் பதினெண் விஷயத்தாரும் உத்தரவு கொடுத்தார்கள். இத்தன்ம சாசனத்தில் கையெழுத்திட்ட பதினெண்

விஷையத்தாருள் ஒருவர் பட்டமுடையார் ஆணை நமதென்ற பெருமாள் எனப்பெற்றார்.

கல்லெழுத்தில் கண்ட பிற பெயர்கள்

கையெழுத்திட்டவர்களுள் இன்னொருவர் கே கா வி லு ர் உடையார் சிவபத்தர்; மற்றொருவர் உறத்தாருடையார் திருத் தொண்டத் தொகையுடையார்; பின்னும் ஒருவர் அழிசிற் பாக்க முடையார் பத்தர்க்குஞ்செய்வார்; இன்னும் ஒருவர் நாட்டார் பள்ளி யுடையார் திருநீறு பரம்பிஞர் என்பவர்.

பெயர் விளக்கம்

ஆணை நமதென்ற பெருமாள் என்பது திருஞான சம்பந்தரைக் குறிக்கும். சிவபக்தி மிகுஞ் சமையக் குறிப்பதாய் அமைந்தது சிவபத்தர் என்ற பெயர். திருத்தொண்டத் தொகை என்பது சுந்தரர் பாடிய திருப்பதிகங்களுள் ஒன்று; சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடுவதற் கடிப்படை நூலாயமைந்தது. அப் பதிகம் சிவனடியார்களைத் துதிக்கு முகத்தான் சிவபெருமானைப் பாடியதாகலின் “திருத்தொண்டத் தொகையான்” என்பது சிவபெருமானைக் குறிக்கும். திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடிய காரணத்தான் சுந்தரரைக் குறிப்பதாகக் கொண்டாலும் அமையும் திருத் தொண்டத் தொகையின் பெயரால் குகை, திருமடம், கோயில் முதலியன பண்டைக் காலத்தில் அமைக்கப் பெற்றிருந்தன.

முடிவுரை

இதுகாறும் கூறியவாற்றான் ‘ஆணைநமது’ என்று கூறியவர் சம்பந்தர் என்பதும், அதனானே ‘ஆணைநம தென்ற பெருமாள்’ என்று சம்பந்தர் அழைக்கப்பெற்றார் என்பதும் அறிகின்றோம். பிற்காலச் சோழப் பேரரசு சிறப்புற்ற காலத்தில்—சமய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட காலத்தில்—மக்கள் சமயச் சார்பான பெயர்கள் பூண்டனர்; அப் பெயர்கள் தாமும் சமயக் குரவர் வரலாறுகளை நினைவூட்டுவனவாய் அமைந்தன. இச்செய்திகள் சமய அறிவு படைத்த தமிழ்ப்பெரு மக்களுக்கு இன்பம் பயக்கும் என்பது உறுதி.

பூழியர் கோன் வெப்பொழித்த

புகலியர் கோன் கழல்போற்றி!

என்றும் இன்பம் பெருகும்

செந்தமிழ்ச் செல்வர், சைவ சமய சிரோம்மணி
வித்துவான் திரு. பாலுர் கண்ணப்ப முதலியார் அவர்கள் M. A., B. O. L.
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், புதுக்கல்லூரி, சென்னை.

(மலர்-11, இதழ்-7 ன் தொடர்ச்சி)

“முவேந்தர் தமிழ்வழங்கும் நாட்டுக் கப்பால் முதல்வனார் அடி
சார்ந்த முறைமை யோரும்
நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறும் நற்றொண்
டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்
பூவேய்ந்த நெடுஞ்சடைமேல் அடம்புதும்பை புதியமதி நதி
இதழி பொருந்த வைத்த
சேவேந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந்த தாரும் செப்பியஅப்
பாலும்அடிச் சார்ந்தார் நாமே”

இப்பாடலின் உள்பொருளினை நன்கு ஓர்தல் வேண்டும். இதில்
வன்தொண்டர்க்குப்பின் அரனார் திருவடிகளைச் சார்ந்த தமிழ்
நாட்டுச் சிவனடியார்கள் மட்டும் குறிக்கப்பட்டிலர். தமிழ்
நாட்டிற்கு அப்பால் உள்ள அன்பர்களையும், முழுமுதற் பரம்
பொருளின் திருவடியினை அடைந்தவர்களையும் கூறுகின்றார்
சேக்கிழார் பெருமானார். இப்பொருளினை முவேந்தர். தமிழ்
வழங்கும் நாட்டுக்கப்பால் முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை
யோரும் என்னும் முதலடி உணர்த்தி நிற்கின்றதனாலறியலாம்.
ஏனைய முன்று அடிகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகட்கு முன்னும்
பின்னும் சிவனடி சார்ந்த சிவனடியார்களைக் குறிப்பிடுவன
வாகும். இந்த நுட்பமான வேறுபாட்டினை உணர்த்தவே சேவை
யர் காவலர் முதலடியில் இறைவனைச் சிறப்புப் பெயரால் குறிப்
பிடாமல் பொதுப் பெயராகிய முதல்வனார் என்றும், ஈற்றடியில்
இறைவனைப் பொதுப்பெயரால் குறிப்பிடாமல் சிறப்புப் பெய
ராகிய “சேவேந்துவெல் கொடியான்” என்றும் செப்பிப் போயினர்.
மெய்யன்பர்களே! இந்த அருங்குறிப்பினை நன்குநாம் சிந்திக்க
வேண்டும். ஆண்டவனிடத்தும், ஆண்டவன் அன்பரிடத்தும்

அன்புகொண்டவர் எக்குடியில் பிறப்பினும், எந்நாட்டில் பிறப்பினும், எச்சமயத்தில் பிறப்பினும் கவலைஇல்லை. அவர்கள் யாவரும் அடியவர்களே; அன்பர்களே. அவர்கட்கெல்லாம் தாம் அடிமை என்பது தான் பரவையார் காதலாரின் உள்ளக் கிடக்கையாகும். அவ்வுள்ளக் கிடக்கைதான் “அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று கூறுமாறு செய்தது; இக்கூற்றின் உண்மையினை உணர்ந்துதான் ‘முவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டுக்கப்பால் முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமையோரும் செப்பிய அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் தாமே’ என்று தொண்டர் சீர்பரவுவார் பாடுவாராயினர். இதனைப் புறச் சமயத்தைச்சார்ந்த புறநாட்டு அன்பர்களின் அன்புடைமையினை எடுத்துக்காட்டி விளக்கின் இக்கருத்து இன்னமும் வலியுறுமன்றோ?

மேனாட்டில் திரு. பிரான்ஸிஸ் என்னும் பெயருடையார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கிறிஸ்தவ சமயத்தினர்.

“படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றியில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றியில்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே”

என்ற நம் திருமுல்ர் கொள்கைப்படி, ஆண்டவனது அன்பர்களிடத்திலும் ஏழை எளியவர்களிடத்திலும் அன்பு காட்டி அவர்கட்கு ஆவன செய்து வந்தார். இவர் இருந்த காலம் கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டாகும். கோயில் திருப்பணி செய்வதில் பேருக்கம் கொண்டவர். இவர் பெருஞ் செல்வக்குடியில் தோன்றித் தந்தையாரை பொருட்படுத்தாது ஆண்டவனுக்கும் அனாதைகட்கும் தொண்டு செய்வதிலேயே கண்ணும் கருத்தாக இருந்தார். தன் மகன் இவ்வாறு இருக்கின்றானே. “நமக்குப் பின்னால் நம் பெருஞ் சொத்தை யார் அனுபவிப்பது? இவனை எப்படியும் நம் வசப்படுத்த வேண்டும்” என்று எண்ணிப் பிரான்ஸிஸினுடைய தந்தையார் முனைந்து சட்டப்படி தன் மகனைத் தன் வழிக்குக் கொணரப் பாடுபட்டபோது பிரான்ஸிஸ் சட்டசபையில் பலர் முன் “Our father who art in heaven and not father Pietro Bernardone” என்று கூறினார். இதன் பொருள்

என்னை? 'என் தந்தை பரலோகத்தில் இருக்கும் ஆண்டவனே அன்றி, என் உடலுக்குரிய தந்தையான பியட்ரோ பெர்னாட்ன் அல்லன்' என்பதாகும். இப்படியே தந்தையை வெறுத்து ஆண்டவன் பணியும் அடியார் பணியும் செய்து இறைவன் திருவடியில், கலந்து இன்புற்றார். இப்பிரான்ஸிஸின் வரலாறு.

“தேடிய மாடு-நீடு செல்வமும் தில்லை மன்றுள்
ஆடிய பெருமான் அன்பர்க் காவன ஆகும் என்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மார் அணைந்த போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறையறக் கொடுத்து வந்தார்”

என்னும் மெய்ப்பொருள் நாயனார் தொண்டியனையும்;

“அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க் காம்பணி செய்தல் என்றே
கொடுப்பது எவ் வகையும் தேடி அவர்கொளக் கொடுத்துக்
கங்கை
மடுப்பொதி வேணிஐயர் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார் இருநிதி இன்மை எண்ணார்”

என்னும் பூசலார் நாயனார் அன்பின் மாட்சியினையும், அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனார் ஆயினார் என்னும் பேறு பெற்ற சண்டேசுர நாயனார் வரலாற்றுக் குறிப்பையும் குறிக்கின்றன அல்லவோ? இப் பிரான்ஸிஸ் பெரியார் அப்பாலும் அடி சார்ந்த அடியார் கூட்டத்தில் ஒருவர் அல்லரோ?

சீவகன் சமணசமயத்தைச் சார்ந்தவன். அவன் இறுதியில் உற்ற பேரின்பநிலை சிவகதி சேர்ந்தமையாகும் என்ற குறிப்பினை அவன் உபதேச மொழிகளாலும், சைனநூற்களில் ஒன்றான மேருமந்திர புராணங்கூறும் கருத்தினாலும், மற்றொரு சமண நூலாகிய திருக்கலம்பக நூலாலும், சிலப்பதிகார அடிகளாலும் முறையே நன்குணரலாம்.

“இன்பம் மற்றென்றும் பேர் ஆனந்த புற்கற்றை தீற்றித்
துன்பத்தைச் சுரக்கும் நான்கு கதியெனும் தொழுவில் தோன்றி
நின்ற பற்றுர்வம் நீக்கி நிருமலன் பாதம் சேரின்
அன்புவிற்றுண்டு போகிச் சிவகதி அடையலாமே”

என்ற சீவகனது உபதேச மொழியினைச் சிந்தாமணியில் காண்க.

“மணிமலிந்த ஒளியெனவும் மலர்நிறைந்த விரைஎனவும் மல்கு
 சந்தின்
 துணியும் இழந்த தண்மையினும் தோன்றியஅப் பேரின்பத்
 துள்ளே தோன்றி
 இண்பிறிதும் இலராகி இமயவரும் மாதவரும் இறைஞ்சி ஏத்தப்
 பணிவரிய சிவகதியின் அமர்ந்திருந்தார் அறஅமிர்தம் உண்டார்
 அன்றே”

என்ற மேருமந்திர புராணச் செய்யுளையும் காண்க.

“மாக்கயிலை மிசைநாப்பண்

முவிளையொரு நெடுவேலின் மேவாத வினை யவுணர்
 குன்றுபட நூழில் ஆட்டிவெறாட்ட விறல் வெகுளியை
 முவெயிலினை முரண் முருக்கி முவர் சரண் அடைய நின்றனை
 கருப்புநாண் வில்லிபட நெருப்புமிழ் நெடு நோக்கினை
 கோள்வலிய கொடுங்கூற்றைத்தாள் வலியின்விழ உதைத்தனை
 பரிவில் கேவலக் கிழத்தி பிரிவில்லா ஒருவனை

ஆன்றமெய் அறம்வளர்க்கும் முன்றுகண் முனித்தலைவனை
 ஆலநெடு நீழல் அமர்ந்தனை ஞாலம் முன்றுமுடன் அளந்தனை
 தாழ்சடைமுடிச் சென்னிக் காசறு பொன்னையில் கடவுளை
 மன்னிய பேர் உலகனைத்தும் நின்றுள்ளே நீஒடுக்கினை
 நின்னின்றி நீவிரித்தனை நின் அருளின் நிகாத்தனை
 என ஆங்கு

ஆதி பகவளை அருகனை

மாதூயர் நீங்க வழுத்துவம் யாமே”

என்பது திருக்கலம்பகம்.

‘சினவரன் தேவன் ‘சிவகதி நாயகன்’ என்பது சிலப்பதி-
 காரம்.

சிவகதி என்னும் தொடர் நமது அப்பர் பெருமானார் அருள்
 வாக்காகிய.

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தைவித்தில்
 பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப் பொறைஎனும் நீரைப்
 [பாய்ச்சித்

தம்மையும் நோக்கிக்கண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச்
 செம்மையுள் நிற்பர் ஆகில் சிவகதி விளையும் அன்றே”

என்பதிலும் காணலாம்.

பொத்த மதத்திலிருந்து ஓர் எடுத்துக் காட்டினைக் காட்ட வேண்டின் அதற்குச் சான்றாகச் சாக்கியரே போதுமானவராக எடுத்துக்கூறி,

“அந்நிலைமை சாக்கியர்தம் அருங்கலைநாய் ஒதிஅது தன்னிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல என்னும்அது தெளிந்தீசர் அருள்கூட ஈறில்சில நன்னெறியே பொருளாவ தெனஉணர்வு நாட்டுவார்”

என்ற பெரிய புராணச் செய்யுளையே காட்டலாம்.

சைவ சமயத்தின் அனுக்கச் சமயமாம் வைணவ அடியார் களும், அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார் கூட்டத்தவரே. நம் மாழ்வார் வைணவ சமயத்தினர் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அவர் திருவாய் மலர்ந்த நூல் திருவாய்மொழி. அத்திருவாய் மொழிகளில் ஒன்றான,

“இவனைப்பெறும் பரிசு இவ்வண்ணங் காடுதல் அன்றந்தோ குவளைத் தடங்கண்ணும் கொவ்வைச் செவ்வாயும் பயந்தனள் கவளக் களிறட்டிரான் திருநாமத்தால் தவளப்பொடி கொண்டு நீர் இட்டியின் தனியுமே”

என்ற பாடலில் இறைவனது திருநீற்றின் மாண்பை எடுத்துக் கூறித் தாம் திருநீற்றுத் தொண்டராகும், உள்ளக் குறிப்பை உரைத்தருளினமையையும் காண்க.

முஸ்லீம் சமயத்தில் மஸ்தான் சாயபு அவர்கள் அகத்தீசர் சதகம், நந்தீசர் சதகம் பாடிய அன்பர் ஆவார். மற்றொரு முஸ்லீம் அன்பரும் இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்தின மாலைபாடியுள்ளார்.

இவ்வாறான செய்திகளை உள்ளடக்கியே நம் நம்பியாருரர், “அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்றார். அதற்கு ஏற்ற முறையில் சேக்கிழாரும் அத்தொடர்க்கு விளக்கம் கூறினார். ஆகவே, பெரியபுராணம் உலகநூல் என்பதில் இன்னமும் ஐயம் எழ இடம் உண்டா? இந்த உண்மையினைக் கருதி அன்றோ மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்கள் தாம் பாடிய சேக்கிழார்பிள்ளைத் தமிழில் “பார்கொண்ட
தொண்டர் வரலாறு சொல்புராணம்” என்று அறிந்து கூறியுள்ளார்?

பேரிய புராணம் உலகப் பொதுநூல் என்பதை நாம் என்றும்
மறவாது இருக்கும் பொருட்டே பாலஞவாயரின் முன்தோன்ற
லார், தாம்பாடிய நாலின் இறுதி வாழ்த்துச் செய்யுளை மிகமிகத்
திறம்படப்பாடியுள்ளார் என்க. அது தான் முன்னர் காட்டிய

“ என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளார்அடி யார்அவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்”

என்பது.

இப்பாடலின் பொருள் என்னை? ‘எல்லார்க்கும் சிறந்த
பொதுவில் நடமிடும் கூத்தரசன் புகழ் உலகம் எங்கும் நின்றது
என்பதும், அக்கூத்தரசனது அடியவர்களின் வான்புகழும்
எங்கும் நிறைந்தது என்பதும் அன்றோ?, இவ்வாறு ஆண்ட
வன் புகழும் அடியார் புகழும் உலகம் எங்கும் நின்று நிலவுவ
தால் மனத்தைச் சிதறவிடாமல் ஒப்பற்ற பொருளாகிய
அன்பையே விரும்பி மேற்கொண்டு, மனம் தாழ்பொருள்களில்
நாட்டங்கொள்ளாது உயர்பொருளில் நாட்டம் கொண்டு,
பற்றுக் கொண்டு ஒங்குமானால் இன்பம் என்றும் பெருகும்
என்பதன்றோ?

இப்பேரிய புராண இறுதிச் செய்யுள் ஒன்றே நம் சேக்கி
ழார் பெருமானார் செம்மைசான்ற அறிவின் திறத்தை எடுத்துக்
காட்டுவதாகும். நம் குன்றைக் கோமகனார், பேரிய புராணம் உலக
நூல் என்பதை நிலைநாட்டவே, இறைவனுக்குரிய திருப்பெயர்க
ளாக உள்ள, கங்கை வேணியன் என்றோ, மதிதடிய மாணிக்கம்
என்றோ மாதொருபாகன் என்றோ மற்றும் பிறவாரோ கூறுது
மன்றுளர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மன்றுளர் என்பதன்
உட்பொருள் யாது?. பொது இடத்து இருப்பவர் என்பதன்றோ?
பொது இடம் ஆயின் அஃது இன்னார்க்கு உரித்து, இன்னார்க்கு
இன்று என்று இயம்ப ஒண்ணுமோ;

“சன்மார்க்க ஞானமதில் பொருளும் வீறு
 சமயசங்கே தப்பொருளும் தானொன்றாகப்
 பன்மார்க்க நெறியினிலும் கண்டதில்லை
 பகர்வரிய தில்லை மன்றுள் பார்த்த போதங்
 கென்மார்க்கம் இருக்குதெல்லாம் வெளியே என்ன
 எச்சமயத் தவர்களும்வந் திறைஞ்சா நிற்பர்
 கன்மார்க்க நெஞ்சமுள எனக்குந் தானே
 கண்டவுடன் ஆனந்தம் காண்டல் ஆகும்”

என்ற தவராஜ சிங்கமாம் தாயுமானாரும் பொது இடத்தின்
 பொலிவினை எத்துணையளவு பொருத்தமுறக் கூறியுள்ளார்
 என்பதையும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டாவா? இத்தகைய
 பெரியார்களின் கருத்துக்களைத்தழுவிஅன்றோ இ ரா ம லி ங் க
 வள்ளலாரும் ‘எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடம் இடுகின்ற சிவமே’
 என்று அருளிப் போயினர்.

நம் ஆண்டவன் சிறப்பாகச் சைவ சமயத்தவர்க்கே உரிய
 வராயினும் பொதுவாக எச்சமயத்தவர்க்கும் அவனே ஆண்ட
 வனாக இருந்து அருள் செய்கிறான் என்பதுதான் உண்மைநூல்
 களின் துணிபாகும். நம் ஆளுடைய அடிகளாம் மணிமொழி
 யார், “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும்
 இறைவா போற்றி” என்றனர்.

ஆளுடைய அரசாம் அப்பர் பெருமானார்

“விரிவிலா அறிவினோர்கள் வேறொரு சமயம் செய்து
 எரிவினால் சொன்னாரேனும் எம்பிராற்கு ஏற்றதாகும்”

என்றனர். இவ்வாறு அப்பர் பெருமானார் கூறுதற்கும் தக்க
 காரணம் உண்டு எல்லாச் சமயங்களையும் இறைவரே படைத்
 தவர் என்ற குறிப்பு;

“துணைநல்மலர் தூய்த் தொழும் தொண்டர்கள் சொல்லீர்
 பணமென் முலைப்பார்ப்பதி யோடுடன் ஆகி
 இணையில் இரும்புனையிடம் கொண்ட ஈசன்
 அணுவில் சமன்சாக்கியம் ஆக்கியவாறே”

என்ற திருஞானசம்பந்தரது அருள் வாக்காய் புலனாகின்ற
 தன்றோ?

இன்றோரன்ன பெருமக்களின் பெருங் கருத்துக்களை உள் ளடக்கி அன்றோ நமது அருணாந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகளும் தெற்றத் தெளியத் தமது சீரிய நூலாம் சிவஞான சித்தியாரில்

“யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவார்”

என்று பாடியுள்ளார்.

எல்லா உயிர்களிலும் நம் இறைவனே உள்ளான் என்பதை

“உரைசேரும் எண்பத்து நான்கு நூறுயிரம் யோனிபேதம்
நிரைசேரப் படைத்தவற்றின் உயிராய் அங்கங்கே”

நின்றான் கோயில்
வரைசேரும் முகில்முழவ மயில்கள் பல நடமாட வண்டுபாட
விரைசேர் பொன்இதழிதர மென்காந்தள் கையேற்கும்
மிழலையாமே”

என்று ஆளுடைய பிள்ளையாரது அருள்வாக்கை உணரும்போது அங்வுயிர் இனங்கள் எந்நாட்டிலேனும், எம்மரபிலேனும், எச் சமயத்திலேனும் இருப்பினும் இறை அன்பு பெற்றிருக்குமானால் இறை அன்புபெற்று இறைவனடி உற்றிருக்குமானால் அவை யாவும் அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார் என்பதில் என்ன ஆசங்கை எழக்கூடும்?

உலகில் பலர் பலவகைப் புகழை எய்தினும் அடியவர் எய்தும் புகழே வான்புகழ் எனப்படும். இத்தகைய வான்புகழ் பெற்ற அடியவர் ஒன்று காதலித்து உள்ளம் ஒங்கப் பெற்றிடில் என்றும் இன்பம் பெருகும் என்பது கூறப்படுதல் வேண்டுமோ! என்றும் இன்பமாவது இறைவனால் அடையப்பெறும் இன்பமே ஆகும். இதனை மணிமொழியார் வாக்காகிய

‘தினைத்துணை உள்ளதோர் பூவினில் தேன்உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத் தெலும்புடன் நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி’

என்ற திருவாசகப் பாடலைக் கொண்டே அறியலாம். இக் கருத்துக்கு அரண் செய்வதாகிய அப்பர் பெருமானார் அருள் மொழியாம்:-

‘கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வாணோர்கள்
முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழ நின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே.’

என்பதையும் காண்க.

இந்த இன்பம் ஒரு பிறப்பில் மட்டும் ஒருங்கு இயைந்து
இன்பம் தருவதன்று. எழுமையும் இயைந்து இன்பம் தருவது,
இதனை,

‘எனக்கினித் தினைத்தனைப் புகலிடம் அறிந்தேன்
பனைக் கனிப்பழம் படுபரவையின் கண்மேய
எனக் கினியவன் தமார்க்கினியவன் எழுமையும்
மனக்கு இனியவன் தனதிடம் மலம்புரமே’

என்ற சுந்தரர் செந்தமிழ் உணர்த்துவதையும் உணர்வோமாக.

இவ்வாறான என்றும் இன்பம் பெருக, அதனைத் துய்ப்பவர்
யார்? அவர்கள் மன்றுளார் அடியார் அல்லரோ? அவர்களே
செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஒட்டா அம்மலம் கழியவர்.
அவர்களே மாலற நேயம் மலிந்தவர். அவர்களே திருநீறும்
திருக்கண்மாலையும் திகழும் வேடத்தர் அத்தகைய சீரும் சிறப்
பும் பேரும் புகழும் வாய்ந்த வான்புகழும் மன்றுளார் வான்புகழ்
உலகெலாம் எங்கும் நின்று நிலவுவது போலத்தானும் உடன்
நின்று உலகு எங்கும் நின்று நிலவுகின்றதன்றோ? இத்தகைய
இறைவன் புகழோடு இயைந்த வான்புகழ் உடைய உண்மை
அடியவர்களே சீவன் முத்தர்கள். இத்தகைய சீவன் முத்தர்
களின் சீவன் முத்திநிலையில் ஒன்று காதலித்து உள்ளம் ஒடுங்கி
ஓமுகுவதால், தங்குதடையின்றிப் பேரின்பப் பெரு வாழ்வில்
திளைக்கும் என்பதில் ஐயமுண்டோ? இந்தப் பெருங் கருத்தினை
அன்றோ ‘என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினாய்’ என்று
எடுத்து மொழிந்துள்ளார் சேக்கிழார் பெருமானார்?

மேலே குறிப்பிட்ட சீவன் முத்தர்களையே நாம் இறைவ
னாகக் கருத வேண்டும். கருதி அவர்களை வணங்க வேண்டும்.
இக்கருத்தை எத்துனை பொருட்பொலிவு பொருந்த நம் மெய்

கண்ட சிவாசாரியார், தம் மெய்ந் நூலாம் சிவஞான போதத்துள்,

‘செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே’

என்று கூறியுள்ளார் பாருங்கள்!

இச்சிவஞானபோத இவ்வீற்று நூற்பா எந்த இலக்கியத் திற்கு ஓர் இலக்கணமாக அமைந்திருக்க வேண்டும்? நம் உலகப் போதுநூலாகிய பெரிய புராணத்திலே வரும் நாயன்மார்கள் சிவனடியாரையே தெய்வமாகக் கொண்டு பெற்றற்கரிய பேரின்ப நிலையினை உற்றுள்ளனர் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டன்றோ அமைந்திருக்க வேண்டும்? ஆகவே அச்சிவவேடப் பொலிவழிகையே வாழ்த்தும் வாழ்த்துப் பாடலாம்.

“இடையருப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைவிழியும் உழவாரத்தின்
படையருத் திருக்கரமும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதித்த
நெஞ்சும்

நடையருப் பெருந்துறவும் வாகீசப்பெருந் தகைதன் ஞானப்

பாடல்

தொடையருச் செவ்வாயும் சிவவேடப் பொலிவழகும் துதித்து

வாழ்வாம்”

என்பதை நாவார உளமாரப்பாடி வாழ்த்தி இக்கட்டுரையினை முடிப்போமாக.

பாவி மனக் குரங்கு

திரு. சு. இரத்தினம் அவர்கள்,

முன்வரிச்செட்டியப்பட்டி.. தின்னப்பட்டி அஞ்சல், சேலம் வழி.

—[0]—

அனுகுண்டை கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானிகள்கூட அகத்தை அடக்க ஒன்றும் கண்டுபிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. அகம், மனம், சிந்தை, நெஞ்சு என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகள். மனிதனை ஆக்குவதும் அழிப்பதும் மனமென்றால் அதனற்றலை என்னென்பது “மனமது செம்மையானால் மந்திரம் தேவையில்லை” என்று கூறினார்கள் என்றால் எல்லாம் மனதிலேயே அடங்கிக் கிடக்கிறது போலும்.

மனம் ஒரு குழந்தை என்கின்றார் ஒரு அறிஞர். தெருவிலே செல்லும் மிட்டாய்க்காரனைக் கண்ட குழந்தை மிட்டாய் வேண்டுமென்று தன் தாயிடம் அழுவதுபோல வயதான காணையை கசாப்புக் கடைக்காரன் இழுத்துச் செல்வதைக் கண்ட ஒரு பெரியவர் வாடுகிறார். தாய்ப்பசுவிடம் பால்பருகும் பொழுது “இளம் கன்று பயமறியா” தென்றார்கள். வாழ்நாளெல்லாம் வண்டியிழுத்தும், ஏருமுதும், எருகொடுத்தும், தோலிலிருந்து எலும்பு வரையிலும் பயன்பட்டு மனிதனுக்காகவே வாழ்ந்து மாழ்கிறது அந்த மாடு. இவ்வாறெல்லாம் பிறர்வாழ பயன்படும் இந்த மாட்டிற்கு நல்ல உணவு, நல்ல இருக்கை உண்டா? என்று எண்ணியோ அந்தப் பெரியவர் மனம் அழுகிறது. நிலையாமையைக் கண்டு அழுகிறது ஒரு நிலையில் நிலலாத மனம். மனம் ஒரு குழந்தையாக இருப்பதினாலேயேதான் கண்டதை எல்லாம் கண்டு சிரிப்பதும் அழுவதுமாக உள்ளது.

வள்ளுவர் கூட பாவி என்ற சொல்லை இரண்டே இடத்தில் எடுத்தாளுகிறார். அவர் கூட மனத்தை பாவி என்று சொல்லவில்லை. “அழுக்காறென ஒரு பாவி,” “இன்மையென ஒரு பாவி”

என்ற இரண்டு இடங்களில் திருவள்ளுவர் பாவி என்று சொல்லியுள்ளார். வள்ளலார் மட்டும் ஏன்? மனத்தை பாவியென்று சொல்ல வேண்டும். அத்துடன் மட்டும் நில்லாமல் குரங்கு என்றும் சொல்லித்தீர வேண்டுமா? மனம் என்ன வள்ளலாரை அவ்வளவு துன்பப்படுத்தியதா? அதோ அந்த வரியைப் பார்ப்போம்.

“ பாவி மனக்குரங்காட்டம் பார்க்க முடியாதே ”

மனம் ஒரு குரங்குதான். எளிதில் எதையும் பிடித்துக் கொள்ளும்; ஆனால் எதையும் எளிதில் விடாது. ஒரு நிமிடமும் சும்மாவுமே இருக்காது. குல்லாய் வியாபாரியும் குரங்குகளும் என்ற கதையைப் பார்ப்போம்.

ஒரு குல்லாய் வியாபாரி ஒரு காட்டு வழியுள் சென்று கொண்டிருந்தான். உச்சி வெயிலானதால் நீர் வேட்கை மேலிட குல்லாய் முட்டையை ஒரு மரத்தடியில் வைத்து விட்டு, வெயிலானதால் ஒரு குல்லாயை எடுத்து அணிந்து கொண்டு பக்கத்திலிருந்த கிணற்றண்டை சென்றான். மரத்திலிருந்த குரங்குகள் வியாபாரி முட்டையிலிருந்து குல்லாய் எடுத்து அணிந்து கொண்டதைக் கவனித்தன. மரத்திலிருந்து இறங்கி வந்து முட்டையிலிருந்த குல்லாய்களை யெடுத்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருக அணிந்து கொண்டன. பின் மரத்தின் மீதேறிக் கொண்டன. வியாபாரி நீர் குடித்துவிட்டு வந்து குல்லாய் முட்டையில் குல்லாய் இல்லாததைக் கண்டு வருந்தினான். மரத்தின் மீதுள்ள குரங்குகள் குல்லாய் அணிந்திருப்பதைக் கண்டு வருந்தினான். குரங்குகளிடமிருந்து குல்லாய்களை பெறுவதெவ்வாறு என்று சிந்தித்தான். மனம் ஒரு குரங்கு என்று அறிந்தான். விளாங்காய் வேண்டுவான் கல்லை எடுத்து குரங்குமீது வீசினால், குரங்கு விளாம்பழத்தைப் பறித்து வீசும் அதைப்போல, குல்லாய் வியாபாரியும் தன் தலையில் அணிந்திருந்த குல்லாயை எடுத்து குரங்குகள் மீது வீச, அவைகளும் தம் குல்லாயை எடுத்து வியாபாரி மீது வீசின. வியாபாரி குல்லாய்களை பொறுக்கி முட்டையைக் கட்டிக்கொண்டான். அப்பொழுது அவன் மனம் என்ன எண்ணியதோ குரங்குகளும் அதையே செய்தன.

மனத்தை ஒரு பிசின் என்று கூட சொல்லலாம். அழுக்காறு அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல், காமம், மடி, மயக்கம் முதலியன அந்தப் பிசினைன்னும் பசையில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் குண ஏடுகள் என்னலாம். “நன்றங்கால் நல்லவாக் காண்பர் அன்றங்கால் அல்லல்” படசெய்வதும் அந்த மனமே. மறைமதி இருளைக் கண்டு மருண்ட மனம் முழுமதி ஒளியைக் கண்டு மகிழ்கிறது. ஒரு காலத்தில் ஒன்றைப் போற்றிய மனம் பிறிதொரு காலத்தில் அதையே தூற்றவும் செய்கிறது. பலநாள் ஒருவரிடத்தில் பழகிய மனம் ஒரே ஒரு சின்ன சொல்லுக்காக அவரை விட்டுப் பிரிகிறது. ஏதோவொரு காலத்தில் ஒருவன் செய்த தினைப்போன்ற உதவியை பனைப்போல நினைத்து மகிழ்கிறது. வாழ் நாளெல்லாம் ஒருவன் வாடும்போது அவனுக்கு தன்னாலியன்ற உதவியை செய்ய, அதை மறந்து செய்தநன்றி கொன்றவனாகச் செய்கிறது அந்த மனம். வருங்கால வாழ்க்கை எவ்வாறோ என்று எண்ணி ஏங்கச் செய்வதும் அந்த மனமே. புகழைத் தேடிச் செல்கிறது ஒரு மனம், ஒரு மனத்தை புகழ் தேடி வருகிறது. “காக்கைக் குருவி எங்கள் சாதி” என்று எண்ணி இன்பம் அடைகிறது ஒரு மனம். இவ்வாறெல்லாம் மனிதனை ஆட்டுவிப்பதினாலேயேதான் வடலூர் வள்ளலார் “பாவி மனக் குரங்காட்டம்” என்று பகருகிறார்.

ஆசிரியர் தம் வகுப்பில் நகைச்சுவையான செய்தியைச் சொல்லும் பொழுது, ஒரு சில மாணவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மாணவர்களும் சிரிக்கிறார்கள். செய்தியின் ஆரம்பத்திலேயே சிரிப்பவர்கள் சிலர். முழுச் செய்தியையும் கேட்டப் பின்பே சிரிப்பவர்கள் ஓரிருவரே. தொடக்கத்திலேயே சிரிப்பவர்களை அச்செய்தியைக் கேட்டால் தெரியாது. ஆனால் எல்லோரும் சிரித்த பின்பே சிரிக்கிறவன் வாழ்நாளெல்லாம் அதை நினைத்து சிரிப்பான். அதை பிறர்க்கும் சொல்லிச் சிரிப்பான். இதை எல்லாம் எண்ணியோ திருவள்ளுவர் பெருமான் “மனத் தானும் மாந்தர்க் குணர்ச்சி” என்றார்.

சென்னையிலுள்ள முருகன் கோயிலுக்குச் செல்கிறார் வள்ளலார் பெருமான். முருகனைக் கண்டதும் மனம் ஒருமையில்

நில்லாததைக் கண்டு வருந்துகிறார். “மனமே! நீ அலைந்து திரிவதாலேயே” “மனநலத்தினாலும் மறுமை”யைப் பெற முடிய வில்லை. அங்கே மனத்தினாலேயே உயர்ந்த வாழ்வு உதிர்ந்து விட்டதாகவும் கூறுகிறார். அத்துடன்மையாது மனத்தை நாய் என்றும் கூறுகிறார். அந்த பாட்டைப் பார்ப்போம்.

“தேனும் கடம்பும் திகழ்தனிகை தேவைநீயாய்த் தீநாக
மாளும் நடையில் உழல்கின்றாய் மனமே உன்றன் வஞ்சகத்தால்
நானும் இறந்தேன் பெருவாழ்வை நாய்போல் நனித்தங் கவமேந்
நானும் இறந்தாய் என்னேயுன் தன்மை இழிவாம் தன்மையதே”

என்ற பாட்டிலே வள்ளலாரின் மனம்படும் துன்பத்தைப் பார்த்தோம்.

மனத்தை ஒருவழி நிறுத்த முடியாமல் அடியார் பெருமக்கள் பட்ட துன்பத்தை அவர்கள் பாடல்களால் அறிகிறோம். “குதிரையையும் மதம் கொண்ட யானையையும் அடக்கி நம் ஏவல் வழி நடத்தலாம், கரடி, புலி முதலிய மிருகங்களின் வாயையும் ஒன்றும் உண்ண முடியாமல் கட்டலாம்; ஒரு சிங்க முதுகின் மேல் உட்காரலாம், நஞ்சு மிகுந்த நல்ல பாம்பையும் பிடித்து ஆட்டலாம், வெந்தழலில் ஐந்து உலோகங்களையும் வேதித்து விற்று உண்ணலாம், விண்ணவரை ஏவல் கொள்ளலாம். எக்காலமும் இளமையுடன் இருக்கலாம், யாக்கையை விட்டு மற்றொரு யாக்கையினுள் புகுந்து வாழலாம், தண்ணீர் மீது நடக்கலாம் நெருப்பின் மீது இருக்கலாம், இருந்த இடத்திலேயே சித்தியை அடையலாம். இத்தனையும் ஒருவனால் செய்ய முடியும்; ஆனால் “சிந்தையை அடக்கியே - திறமரிது” என்று அடியில் வரும் ஏகாரம் சிந்தையை அடக்கும் அருமையை சொல்லாமல் சொல்கிறது”. இக்கருத்தைக் கொண்ட தாயுமானவரின் பாட்டைப் பார்ப்போம்.

“கத்துக மதக்கரிய வசமாய் நடத்தலாங்,

கரடிவெம் புலிவாயையுங்

கட்டலாம், ஒருசிங்க முதுகின்மேல் கொள்ளலாங்

கட்சேவி யெடுத்தாட்டலாம்,

வெந்தழலி விற்றம்வைத் தைத்துலோ கத்தையும்

வேதித்து விற்றுண்ணலாம்;

வேடுருவர் கானும் லலகத் துலாவலாம்
 விண்ணவரை ஏவல்கொள்ளலாம்;
 சந்தரும் இளமையோ புருக்கலாம்; மற்றொரு
 சரீரத்தினும் புகுதலாம்;
 சலமே டடக்கலாம், கனன்மே விருக்கலாம்,
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்,
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேஜோ மயானந்தமே "

“ என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சமே ” என்று பாடு
 கிறார் திருஞான சம்பந்தர். “தொடுக்கவோ நல்ல சொன்
 மலரில்லை” என்று பாடுகிறார் சோதி இராமலிங்கர். “பார்க்கின்ற
 மலருடு நீயே இருத்தியப் பணிமலர் எடுக்க மனமும் நண்ணேன்”
 என்கிறார் தாயுமானார். ‘நெஞ்சமே நல்லையல்ல உன்னைப்
 பெற்றால் என் செய்யோம்? இனியென்ன குறைவினம்’ என்று
 பாடுகிறார் நம்மாழ்வார். குழந்தை முதல் குடுகுடு கிழவர்வரை
 ஆட்டிப் படைக்கும் மனத்தை “பாவி மனக்குரங்கு” என்று
 சொன்னால் என்ன?

“ ஞான சம்பந்தம் ”

அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினத்திலிருந்து வெளி
 வருகிறது. சமயப்பொருள் முதலியவை குறித்த தெளிவான
 கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்
 வதற்குப் பெருந்துணையானது. சந்தாத் தொகையைக் கீழ்க்கண்ட
 முகவரிக்கே அனுப்பிவைக்கவும்.

ஆண்டுக் கையொப்பம்,

உள்நாடு ரூ. 1—8—0

* வெளிநாடு ரூ. 2—8—0

செயலாளர். “ஞானசம்பந்தம்” அச்சகம்.

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.

மலையும் மடுவும்

திருமதி. ந. சி. கமலேசுவரி அவர்கள்

மெல்லிய நிலநிற ஞானத்தின் பின்னணியில் படிந்து நின்ற கருநீல மலைச்சிகரம் ஒன்றின் மீது நின்று கொண்டிருந்தேன். உடலை வரும் தென்றல். செவிக்கினிய பறவையின் பண். கண்ணுக்கினிய இயற்கையின் வண்ணக் கோலங்கள். அகமும், புறமும் சுவைக்கும் ஆன்மிக இன்பம். மலைக்குன்றோடு ஒட்டியிருந்த மடுவை நோக்கிக் கண்ணும் கருத்தும் பாய்ந்தன. இயற்கையின் மடியில் வாழ்பவன் கவிஞன். அவனை நாம் கவிதையில் காணும்போது அவன் கற்பனை கண்ட எழிலெல்லாம் நம்முன் விரிகிறது. எனவே எழிலைக் காணும் போதெல்லாம் நம் இலக்கியச் செல்வங்கள் நினைவிற்கு வருவதில் வியப்பென்ன? அவற்றின் தொகுப்பே இக்கட்டுரை.

வள்ளுவரின் இரு அதிகாரங்கள்—ஒன்று எங்கோ தொலைவில் நின்று காணும்போதும் நெஞ்சை நிறைக்கும் மலை முகடு, மற்றது—மனம் விரும்பாத தீய குவியல்களின் இருப்பிடமாய் வாழ்க்கையையே முடிப் புதைக்கும் மடு.

“சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்

கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்”

வள்ளுவர் மனத்தராசில் எடைபோட்ட இருதுருவங்கள் இவை. ஒருவர் சொல்லால் பயன் தந்தும், மற்றவர் கரும்புபோல் கொன்றும் பயன்தருவர். இக்குறளின் முன்னுரையுடன் இரு அதிகாரங்களின் எஞ்சிய குறள்கள் யாவும் ஒப்பிட்டு உணரத்தக்கன. சான்றன்மை, கயமை எனும் இரு பகுதிகளே நிறைவும், வெறுமையுமாய் நெஞ்சை நனைத்தவை.

“ பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு ”

என்று குறளாசான் போற்றும் பேராண்மை யற்றவன் எத்தனை
இகழ்ச்சிக்குள்ளாகிறான்! எண்ணற்ற துருவனிகள், பற்பல கடற்
கொந்தளிப்புகள், இன்னும் பல புரட்சிகள் எல்லாவற்றையும்
கடந்து புகழைக் காக்கும் இலக்கியம் பழியையுமன்றோ காத்து
நிற்கிறது! காவியத்தின் கண்ணகி மட்டுமா கோவலனால்
துறக்கப்பட்டாள்? இதோ, மற்றொரு கண்ணகி, பெயரும் ஒன்று—
துயரமும் ஒன்று.

குழலினைவது போல அழும் அவள் குரலைப் புறத்திலே
கேட்கிறோம்.

“ நீன்று நெய்தலிற் பொலிந்த உண்கண்
கலுழ்ந்துவார் அரிப்பனி பூணகம் நனைப்ப
இனைதல் ஆளுளாக ”

“ யாமவன் கிளைஞரேம் அல்லேம் ” என்று உள்ளம்
வெடிக்கத் துயரம் கொப்பளிக்கப் பரணரிடம் பேசுகிறாள்.
பரணர் இதைப் பேசுனுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

“ அருளா யாகலோ கொடிதே ” என்ற இரக்கத்தொலி
யோடு பாடல் துவங்குகிறது.

“ அறஞ்செய்து ஈமோ அருள்வெய் யோயென
இஃதியாம் இரந்த பரிசில் ”

என்று அவனிடம் என்னவொரு பரிசிலைப் பரணர் யாசிக்கிறார்!
தனக்கு வேண்டிய செல்வமல்ல கேட்பது. அதோ-உன் அன்புச்
செல்வத்தை நாடி இரங்கித் துடிக்கிறாளே அவளுக்குத் தா உன்
அறத்தையெல்லாம் என்கிறார்.

“ நெருநல் ஒருசிறைப் புலம்புகொண்டு உறையும்
அரிமதர் மழைக்கண் அம்மா அரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்

புதுமலர் கஞல இன்று பெயரின்
அதுமன்எம் பரிசில் ஆவியர் கோவே "

இது பெருங் குன்றார்கிழாரின் அன்புக் குரல். குடியெலாம்
புரக்கும் மன்னவன் கொண்டவனைப் புரக்க மேண்டாமா?

கம்பன் கண்ட இராமன் பேராண்மை உடையவன். மலை
புரண்டாலும் நிலை மாறாத கொள்கை வழிநின்ற சான்றோ
னன்றோ அத்தெய்விக இராமன். சிறைப்பட்ட சீதை உள்ளத்தால்
இராமனுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவள். அனுமனிடம் செய்தி
சொல்லி அனுப்புகிறாள் இராமபிரானுக்கு—

“ வந்து எண்க்கரம் பற்றிய வைகல்வாய்
இந்த இப்பிற விக்கு இரு மாதரைச்
சிந்தை யாலும்தொ டேன்என்ற செவ்வரந்
தந்த வார்த்தை திருச்செவி சாற்றுவாய் ”

சிந்தையாலும் தொடாத பெருநிலை மலைக் காட்சிபோல மனத்தை
விட்டு நீங்காதபடி கம்பன் கவிதை பாடி இனிக்கவைக்கிறான்.
ஒருவன் போற்றித் துதிக்கும் புகழால் உயர்கிறான். மற்றவன்
நிலைமாறியதால் பெற்றது நீங்காத பழி.

தமிழரிடமே இது பெருங்குறை. என்பதை மருதத்திணைப்
பாடல்கள் விளக்கும். ஆனால் துயரையெலாம் உள்ளடக்கி
வாழும் பெண்மையின் பொறுமையையும் நமக்கு இவை
உணர்த்துகின்றன. தலைவனைப் பிரிந்து அவள் வாடுகிறாள்.
அவள் இன்னல் கண்டதோழி அவனைக் குறை கூறுகிறாள்.
ஆனால் தலைவி என்ன நினைக்கிறான்?

“ நன்னலம் தொலைய நலமிகச் சாஅய்
இன்னுயிர் கழியினும் உரையல்
அவர் நமக்கு அன்னையும்
அத்தனும் அல்லரோ ”

இது குறுந்தொகை தரும் அன்புச் செல்வம். இன்னு செயினும்
அந்தக் கொடுமையை மறந்து அவனை அன்னை, அத்தன் என்று
அன்பால் பிணைத்துக் கொள்வதே பெண்மையின் மாண்பு.

“ பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர் ”

இதற்கு நம் இலக்கியப் பெண்மை நல்ல சான்றல்லவோ ? உடந்துன்பமோ, உள்ளத்துன்பமோ எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நாகரிகம். துன்பம் தந்தோரையும் நோவதில்லை. கண்ணகிக்கு இன்பத்தை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தபோது கிட்டியது என்ன ? அதை அவள் எப்படி ஏற்றுக்கொண்டாள் ? தன் துயரைப் பொறுத்தவரை வாய் திறவா ஊமை அவள். மாதவி ஒரு புரட்சி ஏடு. அவள் குலம் இழிந்தது. அதனால் அவள் குணம் இழிந்துவிடவில்லை. வாழ்ந்தால் கோவலனோடு இன்பவாழ்வு. இல்லையேல் அணியும், செல்வமும், ஆடம்பரமும் துறந்த எளிமை வாழ்வு. மாதவிக்கும், கோவலனுக்கும் இந்த மனத்திண்மையில் எத்தனை வேறுபாடு ! அவனோ காற்றடித் தாற்போல வாழ்பவன். இது அவன் பெருங்குறை. மாதவியோ தன் மகனையும் துறவியாக்கும் நெஞ்சரம் படைத்தவன். இதுவே அவன் பெருமை.

சீதை அனுமனிடம் சொல்லுகிறாள் :-

“ அல்லன் மாக்கள் இலங்கைய தாகுமோ
எல்லை நீத்த உலகங்கள் யாவுமென்
சொல்லி னுல்குடு வேன்அது தூயவன்
வில்லின் ஆற்றற்கு மாசென்று வீசினேன் ”

அவர் வில்லிற்கு மாசின் நான் தருவதா ? அதைவிட அவர் பிரிவுத்துயர் சுட்டெரிக்க அரக்கச் சூழ்நிலையில் வாடிவதங்கு வதே மேல் என்று அவள் நினைத்திருக்கிறாள். “அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு ” என்பதற்கு எத்தனை சான்றுகள். சீதையை இவ்வாறு கண்ட அனுமன் இராமபிரானிடம் பின் கண்டவாறு கூறியதில் வியப்பென்ன ?

“ விற்பெருந் தடந்தோள் வீர! வீங்குநீர் இலங்கை வெற்பின்
நற்பெருந் தவத்தளாய நங்கையைக் கண்டேனல்லேன்
இற்பிறப் பென்பதொன்றும் இரும்பொறை என்பதொன்றும்
கற்பெனும் பெயரதொன்றும் களிநடம் புரியக்கண்டேன் ”

“ இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள் ”

இது வள்ளுவன் கண்ட பெண்ணின் கண்ணீர். மறுமையில் பிரிவோ என்ற நினைவே நீர் சுரக்கவைக்கும். சீதை சொல் கிறாள் -

“ ஈண்டு நானிருந்து இன்னுயிர் மாயினும்
மீண்டு வந்து பிறந்துதன் மேனியைத்
தீண்ட லாவதோர் தீவினை தீர்வரம்
வேண்டி னுள்தொழுது என்று விளம்புவாய் ”

பிறவிதோறும் உடன்றிற்க விழையும் பெண்மையின் துடிப் பைத் துயர்க்கடலுள் வீழ்ந்த அவள் அனுமணிதம் வெளிப் படுத்துகிறாள். இவர்களெல்லாம் மலையுச்சியில் வாழ்பவர்கள். மறந்தும் கீழே இறங்கமாட்டார்கள். தன் நிலை மாறினால் விளையும் கேடுகள் பல. கைகேயி அன்பு மாறி வன்புடைய ளானாள். பலன் பலர் துயர். சூர்ப்பநகை பெண்மையின் மாண்பை மறந்தவள். அவளுக்குக் கிடைத்த பரிசைக் கம்பன் கூறுகிறான். தாடகைக்குக் கிடைத்த முடிவை நாம் அறிவோம். அகலிகை சாபத்தை அனுபவிக்கிறாள். “ நெஞ்சினால் பிழைப் பிலாள் ” என்கிறான் கம்பன். செய்த குற்றத்திற்குக் கல்லாய்க் கிடந்து, இராமன் பாதத்தின் புனிதத்தால் மீள்கிறாள். இவனைச் சிலம்பிலே வரும் பாண்டியனோடு ஒப்பிடத் தோன்றுகிறது.

ஆற்றிலே நீராடிக் கொண்டிருந்தாள் பெண் ஒருத்தி. அங்கே மிதந்து வந்த மாங்கனியை எடுத்ததற்காகக் கள் வாடியவள் என்று நன்னன் கொலை செய்கிறான் அவளை. பலன்..... “ பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் ” என்ற அழியாத பழி கால வெள்ளத்தையும் எதிர்த்து நிலைத்து விட்டது. இதன் மறுபக்கம் — அதோ, கன்றினைக் கொன்று தாயைக் கண் ணிரைச் சிந்த வைத்ததற்காகத் தன் மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டுக் கொன்ற பெருமிதத்துடன் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறான் மனுநீதிச் சோழன் — புருவிற்காகத் தன்னைத் தர முன்வந்த சிபி தோன்றுகிறான் குன்றினுக் கொப்பாய். இவற்றிற்கிடை

(தொடர்ச்சி 508-ம் பக்கம் பார்க்க)

குமரகுருபரர் வெண்பாமாலை

விரைக்கவிஞர் மகாவித்துவான்.

திரு. கா. ந. நெல்லையப்பர் அவர்கள்

- 1 செந்திற் குமரன் திருவருளால்; வாய்மலர்ந்து;
கந்தர் கலிவெண்பா காதலுறச் — செந்தமிழிற்
பாடியவா ! நின்றன் பதமலர்க்கே; பாமாலை
சூடியே ! நிற்பேன் தொழுது.
- 2 காசிக் கலம்பகமும்; கைலைக் கலம்பகமும்;
நேசிக்கத் தக்க நினைவோடும் — வாசித்தே
இன்புறுவேன்; நின்றன் எழிலார் ! தவநிலைக்கே !
அன்புறுவேன் உள்ளம் அறிந்து.
- 3 மீனாட்சி யம்மை விரும்புபின் னைத்தமிழும்
தானாட்சி செய்யும் தமிழையுமே — வானாட்சி
இன்பம் தருமால்; எழுதுவதும் என்னகோ ?
அன்பும் எழுமாம் அறி.
- 4 உள்ளத் துறவே உயர்ந்த துறவென்று
தெள்ளத் தெளிவித்த தேவனே ! — கொள்ளுகொளும்
ஆதி குமரகுரு ஐயா ! அருளாளா !
போதியாய் ! ஞானப் பொருள்.
- 5 நீதி நெறிவிளக்க நேர்மையையும் நீணிலத்தே
போதித்த ஞானநலப் புண்ணியனே — ஆதி
குமர குருவே; நற் குந்தநகர் வாழ்வே !
அமரனே ! நீயே, அருள்.
- 6 விரும்புகழ்ப் பண்டார மும்மணிக்கோ வையின்
அரும்புகழ்ப் பாடல் அழகும் — தருபவரார் ?
ஐயா ! குமரகுரு ! ஆனந்த வித்தகா !
மெய்யாநீ ! கூறும் விரைந்து.

- 7 சகல கலாவல்லி தானு மகிழப்
புகலரிய மாலை புனைந்த — மகிமையதும்
ஞாலம் அறியாதோ ? நான்கூற வேண்டுவதோ ?
சீலா ! எனையாளாய் ! தேர்ந்து.
- 8 இல்லறமும் நீத்தாய் ! இருநிலத்தே ! ஞானமுயர்
தொல்லறமாம்; நல்த்துறவும்; தேர்ந்தாயே — சொல்லறத்தால்
வையம் புகழ்ந்தேத்தும் வாழ்வுமே பெற்றாயே !
ஐயாநீ ! என்னையுமே ! ஆள்.
- 9 திருவாரூர்ச் செல்வனையும்; சிந்தை குளிரப்
பெருநூலாற்; போற்றியசீர்ப்; புண்யா ! — அருவாகி
நின்றாலும்; நீயென்றன்; நெஞ்சம் நிறைந்திருப்பாய்
ஒன்றாய் உடனாய்; உவந்து.
- 10 எப்போதும் நின்னினவே ! என்றனது நெஞ்சமே
அப்பா ! குமரகுரு ! ஆனந்தா ! — ஒப்புனக்கே
யாரூ; மிமையே; இனிப்பிறப்ப தில்மையே
கூறுவேன் உண்மை குறித்து.
- 11 தில்லைச் சிதம்பரத்துச் செய்யுட்கோ வைக்குமே
இல்லை உவமை இயம்புவேன் — தொல்லைக்
கடலுலகில் நின்னூலும்; காதலிப்பார்க் கெல்லாம்
இடமுண்டாம் வாழ்வுண் டினிது.

(முன் 506-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யில் பாண்டியனொருவன் செய்த பிழையைத் திருத்திக்கொண்டு
வெற்றி முழக்கமிடுகிறான். கோவலனைக் கொலை செய்து நான்
கள்வனாகிவிட்டேன் என உணர்ந்து ஆயுளை முடித்துக்கொண்
டான். ஆனால்,

“ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
சொல்லுயிர் நியிர்த்துச் செங்கோல் ஆக்கியது ”

மலை மடுவாகாது. ஆனால் மடுவிலே நிற்பவன் மனம் வைத்
தால் மலைக்கு ஏற முயலலாமல்லவா?

திருநெடுங்களம்

நின்னடியே வழிபடுவான் நிமலாநிலைக் கருத
என்னடியான் உயிரை வவ்வேல் என்றடற்கூற் றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்னடியார் இடர்க்கையாய் நெடுங்களம்மே யவனே.

—திருஞானசம்பந்தர்.

சோழநாட்டுப் பாடல்பெற்ற பதிகளில் ஒன்று திருநெடுங்களம் என்பது. இது திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. சோழகம்பட்டி என்ற புதைவண்டி நிலையத்திலிறங்கித் தெற்கே மட்சாலை வழியே இரண்டு கல் தொலைவு சென்றால் இத்தலத்தை யடையலாம். சிற்றூரின் நடுவே கோயில் சிறப்பாக அமைந் திருக்கிறது. கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதி. முன்னால் திருக்குளம் இருக்கிறது. இரண்டு பிரகாரங்கள் உள்ளன. கோயில் திருப் பணி செய்யப்பெற்று அண்மையில் குடமுழுக்கு விழாவும் நடைபெற்றது. திருநெட்டாங்குளம் என்று இவ்வூர் வழங்கு கிறது.

கோயிலின் முதல் வாயிலில் கோபுரம் இல்லை. இரண்டாவது வாயிலைக் கோபுரம் அழகு செய்கிறது. முன்று வாயில்களிலும் உள்ள துவாரபாலகர்கள் மிகுந்த அற்புதச் சிற்ப வேலைப்பாட மைந்தவை. உட்பிரகாரத்தில் தென்கிழக்கில் சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர் சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. சோமாஸ் கந்தர்— அம்பிகை சடையில் சக்கரத்தில் எழுத்துக்கள் உள்ளன. தென் பிரகாரத்தில் ஏழுகன்னியர், ஜேஷ்டாதேவி, ஐயனார் இவர்கள் காட்சியளிக்கின்றனர். தென்மேற்கு முலையில் வலம்புரி விநாயகரின் அழகிய திருவுருவம் இருக்கிறது. மேற்குப்

“திருக்கோயில்” மாகை 2, மணி 6-ல் வெளிவந்துள்ள இக்கட்டுரை சென்னை அரசாங்க அறநிலைய பாதுகாப்பு ஆணையாளர் அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

பிரகாரத்தில் வள்ளி தெய்வயானையுடன் முருகனும், உபய நாச்சியர்களுடன் வரதராஜப்பெருமானும் காணப்படுகின்றனர். வடக்குப் பிரகாரத்தில் அகஸ்தீசர் சந்நிதியிருக்கிறது. அதன் எதிரில் அகஸ்திய தீர்த்தம் (கிணறு) இருக்கிறது. அதில் எப்போதும் தண்ணீர் ஒரே மட்டத்தில் இருக்கிறது. பூமிமேல் மட்டத்தில் கையால் எடுக்கக்கூடிய விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது. மற்றும் வடக்குப் பிரகாரத்தில் சண்டேசுவரர், தூர்க்கை நவக்கிரகங்கள், நடராஜர் சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. கிழக்குப் பிரகாரத்தின் வடபுறம் பைரவர், சூரியன் மூவர் முதலிய சந்நிதிகளும் இருக்கின்றன. நாள்தோறும் சூரியன் சுவாமி (இலிங்கம்) மேல் படுகிறது.

வெளிப் பிரகாரத்தின் வடகிழக்கு முலையில் கல்யாண மண்டபமும் அதையொட்டி அம்பிகை சந்நிதியும் இருக்கின்றன. அதன் பக்கத்தில் நந்தவனம் இருக்கிறது. அதில் சந்தன மரங்களும் உள்ளன. இத்தலத்து இறைவன் திருநாமங்கள் நித்தியசந்தரேசர், நெடுங்களநாதர் என்பன. அம்பிகையின் திருப்பெயர் ஒப்பிலாநாயகி என்பது. இத்தலத்தில் அகத்தியர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றார். வங்கிய சோழன் என்ற மன்னனுக்கு இறைவன் தன் பேரழகைக் காட்டி அருள் புரிந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அம்பிகை தவம்செய்ய, இறைவன் கள்ள ரூபத்தில் தோன்ற, தேவி பயந்து தாழைக் காட்டுக்குள் புகுந்து மறைந்ததாகவும், இறைவனும் மறைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஊருக்குக் கிழக்கேயுள்ள ஓளிமதிச் சோலை என்ற இடம் அதுவென்றும் கூறப்படுகிறது. அங்கே திடலில் இலிங்கம், நந்தி இவைகளும் காணப்படுகின்றன. இறைவன் சந்நிதித் திருக்குளக்கரையில் கறுப்பண்ணசுவாமி கோயில் இருக்கிறது. நோயுற்றோர், இவருக்குப் பானகம் வைத்துப் பூசித்து எல்லோருக்கும் வழங்கினால் நோய் நீங்குவதாகக் கூறப்படுகிறது.

தீஞாள்சம்பந்தி இத்தலத்திறைவன் பேரில் பதினொரு பாடல்களையுடைய ஒரு பதிகம் ஓதியருளியுள்ளார். ஒவ்வொரு பாடலின் ஈற்றடியிலும் “இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேய வனே” என்று வேண்டுகிறார். “தேவதின்கை மனத்தகத்தோர்

பாடல் ஆடல் பேணி இராப்பகலும் நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய்”, “கூற்றுதைத்த பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும் நின்னடியார் இடர்களையாய்”, “நல்லவாய் மொழியால் ஏத்தி இராப்பகலும் நின்னுதைவார் இடர்களையாய்” என்றெல்லாம் மிக்க ஆராமையோடு பாடியருளுகிறார்.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் தமது சேஷத்திரத் திருவெண்பாவில்.

“தொட்டுத் தடவித் துடிப்பொன்றும் காணுது
பெட்டப் பிணமென்று பேரிட்டுக்—கட்டி
எடுங்களத்தா என்றழு னேழைமட நெஞ்சே
நெடுங்க ளத்தான் பாத நினை”

என்று நெஞ்சுக்கு அறிவுரை பகர்ந்திருக்கிறார்.

அருணகிரிநாதர் இப்பதிக்கு ஒரு திருப்புகழ்ப் பாடல் பாடியிருக்கிறார். அதில் “அன்பர் குலவுந் திருநெடுங்கள வளம் பதியில் அண்டர் அயனும் பரவுதம்பிரானே” என்று கூறியிருக்கிறார்.

இக்கோயிலில் பல செய்திகளை யறிவிக்கும் சிறந்த கல் வெட்டுக்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு வடக வீரநாட்டுத் திருநெடுங்களம் அல்லது தியாக வல்லி சதுர்வேதிமங்கலம் என்று இவ்வூர் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. இறைவனை, திருநெடுங்களமுடைய நாயனார், நெடுங்களநாத சுவாமி, நெடுங்களத்து மகாதேவர், நெடுங்களம் உடையார், திருநெடுங்களத்து ஆழ்வார், கயிலாயத்து மகாதேவர், களந்தை நாயகர், திருநெடுங்களமுடைய தம்பிரானார், நீழலார்சோலை வனமுடைய நாயனார் என்ற அழகிய பெயர்களால் அக்கல்லெழுத்துக்கள் அழைக்கின்றன. சோழன் மதுரை கொண்ட பரகேசரிவர்மன் (கி. பி. 905-47). இராஜராஜன் I (கி. பி. 985-1013). இராஜராஜன் III, குலோத்துங்கன். III (கி. பி. 1186-1216), ஆதித்த கரிகாலன் II, ஐடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், ஹொய்சள மன்னன் வீரராமநாத தேவன், விஜயநகர இம்மடி நரசாநாயகர், விருபண்ண உடையார், வீர

நாராயண உடையார், மல்லிகார்ச் சுனராயர், விஜயரங்க
சொக்கநாத நாயக்கர் முதலிய அரசர்கள் காலத்தவை
அக்கல்வெட்டுக்கள்.

கோயிலுக்கு நிலதானம், விளக்கெரிக்க நிலம், பொன்
ஆடுகள் வழங்கியது, நெல் தானம், பொன்னாபரணம் கொடுத்தது,
நில விற்பனை, பஞ்சகவ்வியத்திற்காகப் பசுக்களை அளித்தது,
அக்கிரி காரியத்திற்கு நெய் கொடுத்தது, முதலிய செய்திகள்
காணப்படுகின்றன. உலகநாதேசுவரமுடையார் என்ற
இலங்கத்தைப் பிரகாரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தது, உலகசுந்தரர்
திருவுருவம் நிலைபெறுத்தியது, பிள்ளையார் கணபதிக்கு விளக்கெரிக்கப்
பொன் வழங்கியது, மாசி சித்திரைத் திருவிழாக்
காலங்களில் 550 சிவயோகிகளுக்கு உணவளிக்க நிலம்விட்டது.
கோயிலைத் தன் சொந்தசெலவில் பழுதுபார்த்த ஒருவருக்கு நிலம்,
நீடு முதலியவற்றைக் கொடுத்தது. நித்தியபூசை முதலியவற்றிற்கு
நிலம், நெல் அளித்தது முதலிய அரிய செய்திகளை அக்கல்
வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியை
முதன்முதலில் நிறுவிய விஜயாலய சோழன் அளித்த தானம்
ஒன்றை உறுதிப்படுத்தியதாக ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுவதி
லிருந்து இக்கோயில் மிகப்பழைய கோயில் என்று தெரிகிறது.

“நடவல்ல வார்சடையான் மேயநெடுங் களத்தைச்
சேடர்வாரும் மாமறுகிற் சிரபுரக்கோன் நலத்தால்
நடவல்ல பனுவன்மாலை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம்ப றையுமே”

—திருஞானசம்பந்தர்.

**1135-ம் ஸ்ர பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில்
கலைக்கோவிலில் வரப்பெற்றுக்கொண்ட புத்தகங்களின் விபரம். (தொடர்ச்சி)**

தொடர் எண்	புத்தகத்தின் பெயர்	ஆசிரியரின் பெயர்
7457	உரைநடைக்கோவை-முதற்பகுதி (சமயக் கட்டுரைகள்)	மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி மு. கதி ரேசன் செட்டியார்
7458 & 7459	திருவாசகம் - திருவெம்பாவை கதிர்மணி விளக் கப் பேருரை	ஷெ
7460	திருவாசகம் - நீத்தல் விண்ணப்பம் கதிர்மணி விளக் கம் - பகுதி 2	ஷெ
7461 to 7463	மெய்கண்ட குருகுலம் (3 பிரதிகள்)	மெய்கண்ட குருகுலம் - நாகர்கோயில்
7464 & 7465	பாவநாசத் தல வரலாறு	ஸ்ரீ பாவநாச சுவாமி தேவஸ்தானம் வெளியீடு
7466 & 7467	பொதுப் பாடல்கள் (2 பிரதிகள்)	விக்கிரமசிங்கபுரம் (2 பிரதிகள்)
7468 & 7469	திருக்கேதார யாத்திரை (2 பிரதிகள்)	தஞ்சை T. S. சுந்தரேசவர்மா
7470	தமிழ் நாடு டைரக்டரி அண்டு யார் - யார் 1953	V. கலியாண சுந்தரம்
7471	ஷெ 1954	K. S. கிருஷ்ணன் K. சேஷமணி
7472	சிதம்பரம் ஸ்ரீ சபாநாயகர் கோயில் சூம்பாபிஷேக நினைவு மலர்	ஷெ சிதம்பரம் ஸ்ரீ சபாநாயகர் திருப்பணிக்குழு வெளியீடு

- 7473 நஷ்ட ஜாதகக் கணிதம் சிறுமண்பூர் முனிசாமி முதலியார்
- 7474 அஷ்டதிக்கு ஆருடம் செஞ்சி - ஏகாம்பர முதலியார்
- 7475 முருகவேள் - பன்னிரு திருமுறை தொகுதி 2 (புடல்
கள் 352 — 389) பகுதி-5
- 7476 ஷெ தொகுதி-3 பகுதி-1 (புடல்கள் 451 to 498)
- 7477 ஷெ பகுதி-2 (புடல்கள் 498 — 537)
- 7478 ஷெ பாடல்கள் 537 — 578 தொகுதி-3 பகுதி-2
- 7479 ஷெ பாடல்கள் 612 — 654 தொகுதி-3 பகுதி-5
- 7480 ஷெ பாடல்கள் 865 — 902 தொகுதி-4 பகுதி-7
- 7481 ஷெ பாடல்கள் 902 — 938 தொகுதி-4 பகுதி-8
- 7482 ஷெ 976 — 995 தொகுதி-4 பகுதி-10
- 7483 ஷெ 1161 — 1195 தொகுதி-5 பகுதி-5
- 7484 ஷெ 1195 — 1244 தொகுதி-5 பகுதி-6
- 7485 ஷெ 1244 — 1303 தொகுதி-5 பகுதி-7
- 7486 ஷெ கந்தரலங்காரம் தொகுதி-6 பகுதி-1
- 7487 ஷெ கந்தரலங்காரம் — கந்தரந்தாதி தொகுதி-6
- 7488 ஷெ கந்தரந்தாதி தொகுதி-6 பகுதி-3 [பகுதி-2
- 7489 ஷெ திருவகுப்பு தொகுதி-6 பகுதி-4
- 7490 ஷெ திருவகுப்பு தொகுதி-6 பகுதி-5
- 7491 ஷெ திருவகுப்பு தொகுதி-6 பகுதி-6
- 7492 ஷெ திருவகுப்பு கந்தரனுபூதி தொகுதி-6 பகுதி-7

ராப்பகதூர் தனிகைமணி
வி. ச. செங்கல்வராய பிள்ளை M. A.

- 7493 & 7494 விற்பனைவரி சட்டம் விதிகள் சலுகைகள் உள் 'வக்கீல்' பிரசுரங்கள் 3
பட விளக்கம் (2 பிரதிகள்)
- 7495 விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் (ஒத்தி பற்றிய புதிய திருத்தம் உள்பட விளக்கம்) ,, 4
- 7496 சரக்கு விற்பனைச்சட்டம் (தமிழில் உதாரணங்களுடன் சட்ட விளக்கம்) ,, 6
- 7497 கம்பர் தரும் ராமாயணம் பாலகாண்டம் டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்
- 7498 கம்பர் தரும் ராமாயணம்-முதல் பாகம்-பால அயோத் ஷி
தியா காண்டங்கள்
- 7499 கம்ப ராமாயண சாரம் - பாலகாண்டம் ராவ்சாகிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்
G. B. V. C.
- 7500 பூநீமத் கம்பராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் முன்றும் பாகம் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமி
நாதையர் நூல்நிலைய வெளியீடு
- 7501 கம்பராமாயண சாரம்-முன்றும் பாகம்-யுத்தகாண்டம் ராவ்சாகிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்
- 7502 கம்பர் கவிதைக் கோவை - முதல் பாகம் அ. சே. சுந்தரராஜன் B. A.
- 7503 ஷி இரண்டாம் பாகம் (கிட்கிந்தா - சுந்தர காண்டங்கள்) ஷி
- 7504 கம்பர் கவிதைகள் கோவை - இரண்டாம் முன்றும் பாகங்கள் (கிட்கிந்தா - சுந்தர - யுத்த காண்டங்கள்) ஷி
- 7505 கம்பர் கவிதைக் கோவை - முன்றும் பாகம் - யுத்த காண்டம் ஷி

- 7506 யூநாநி வைத்திய தாதுவிர்த்தி போதினி (2-ம் பாகம்) ஹக்கீம் முமம்மது அப்துல்லா சாகிப்
7507 வைத்திய சார சங்கிரகம் முத்துகருப்ப பிள்ளை
7508 மாட்டு வாகடமும் - மாட்டு அங்க அடையாளமும் Madras Government Oriental Series
No. LXXXVII
- 7509 சரபேந்திரர் வைத்திய முறைகள் (சிரரோக சிகிச்சை) தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு
7510 ஷே காஸ - ச்வாஸ சிகித்தலை ஷே
7511 ஷே நிரிழிவு சிகித்தலை ஷே
- 7512 தமிழ் இலக்கிய அகராதி பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார்
7513 செந்தமிழ் அகராதி ந. சி. கந்தய்யா பிள்ளை
7514 ஆங்கிலம் - ஹிந்தி - ஹிந்தி - ஆங்கிலம் - அகராதி சுபோதகிரந்த மாலா காரியாலயம் ராஞ்சி
7515 ஹிந்தி பத அர்த்த அகராதி ராமச்சந்திர வர்மா
7516 The School Dictionary English-English-Tamil Sri T. A. Swaminatha Iyer
7517 முருகப்பனார் மணி விழா மலர் ஹிந்து மதாபிமான சங்கம் காரைக்குடி
7518 ரஸிகமணி - டி. கே. சி. தொ. மு. பாஸ்கர தொண்டமான் M. A.
7519 திருவாரூர்-கழக உயர்நிலைப்பள்ளி-வைர விழா நினைவு கழக உயர்நிலைப்பள்ளி, திருவாரூர்
மலர் - 1956 (1800 - 1956)
- 7520 & 7521 சங்க நூல்களும் வைதீக மார்க்கமும் டாக்டர் P. S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி
(2 பிரதிகள்)
- 7522 திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகராஜ லீலைகள் முதல் பிரிவு தேவ வீலைகள் ஐம்பது வீ. இராஜகோபால் பிள்ளை
- 7523 & 7524 திருவதிட்டகுடி சிவஸ்தல புராணம் - மூலமும் யஜுர் வேதி ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள்
உரையும்

- 7525 ஆயிரத்து ஓர் இரவுகள் எ ன் ற அரபுக் கதைகள் தமிழாக்கியது அ. லெ. நடராஜன் புத்தகம் 2.
- 7526 தமிழிசை மணிமாலை கீர்த்தனைப் புஸ்தகம் ஸரஸ் கவிராஜ N. S. சிதம்பரேஸ்வர தீக்ஷதர் சிதம்பரம்
- 7527 திருமுறைச் சிறப்பு வித்துவான் S. பெரியசாமிப் பிள்ளை
- 7528 ஓம் சிவசக்தி ஸ்தோத்திர பாடல்கள் கௌரி முத்துக்குமாரசாமி
- 7529 உத்தமன் சிறுவன் உவனியமாலை திருவல்லிக்கேணி தமிழ் சங்க வெளியீடு
- 7530 ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா ஸ்ரீ மெய்கண்ட சிந்தாந்த சபை, குடந்தை
- 7531 விசுவலிங்க நாதர் பதிகம் M. R. கந்தசாமிக் கவிராயர்
- 7532 ஆதி குமரகுருபரர் திருப்பதிகம் திருவாசகமணி K. M. பாலசுப்பிரமணியம்
- 7533 கந்தபுராண சங்கிரகமும், விண்ணப்பமும் - கந்த B. A., B. L. சிவகவிமணி C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் B.A.
- 7534 புராணப் போற்றிக் கலிவெண்பா சரண பத்ததி நா. பிச்சுமணி
- 7535 தில்லைச் சிற்றம்பலவன் கோயில் வரலாறு J. M. சோமசுந்தரம் பிள்ளை B. A., B. L.
- 7536 செல்வச் சுரங்கம் (உண்மையான கைத்தொழில் முறைகள் - உத்தரவாதமான 120 முறைகள் அடங்கியது 2-ம் பதிப்பு கே. ஜி. ராஜா
- 7537 திருத்துறைப்பூண்டி கோயில் வரலாறு அவுஷத்ஸ்வர ஸ்வாமி தேவஸ்தான வெளியீடு திருத்துறைப்பூண்டி
- 7538 விஞ்ஞான வாழ்வு K. S. நாகராஜன்
- 7539 மனம்போல வாழ்வு வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

- 7540 வினா வெண்பா ஆராய்ச்சி - ஐந்தெழுத்து மார்சுழித் திரு. வி. குமாரவேலுப் பிள்ளை
திருவாதிரை விளக்கம்
- 7541 தாம்பூல மாலை திருவல்லிக்கேணித் தமிழ் சங்க வெளியீடு
- 7542 தேவி - மான்மியம் (மூலமும் உரையும்) பொ. நல்லதம்பிப் பிள்ளை, வித்துவான் வே. ரா.
தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர்
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
- 7543 திருக்கழுக்குன்றத் திருப்பயணமும் திருமுறை விழா
வும் (ஆளும் ஆண்டு நினைவு மலர்)
- 7544 தேவாரத்திரட்டு (முதல் பாகம்) அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார் M. A.
கயப்பாக்கம் சோமசுந்தரம் செட்டியார்
- 7545 திருவெம்பாவை - திருப்பள்ளி யெழுச்சி திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
- 7546 சைவச் பேரரசு திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
- 7547 மணப்பாறை ஸ்ரீ நல்லாண்டவர் கோயில் வரலாறு மணப்பாறை ஸ்ரீ நல்லாண்டவர் தேவஸ்தான
கும்பாபிஷேக மலர் வெளியீடு
- 7548 திருஐயாறு மகர சங்கிராந்தி மான்மியம் அ. சிங்காரவேற் பிள்ளை.
- 7549 அன்னதான சிவன் ஆண்டு மலர் - 1954 அன்னதான சிவன் சங்கம், சென்னை.
- 7550 திருச்செந்தூர் கேஷத்திர மகிமை ஸ்ரீமான் பி. மாசிலாமணி முதலியார் B. A.,
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.
- 7551 சீகாளத்திப் புராணம் - வசனம் பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார்.
- 7552 இசைமணம் - சுரதாளக் குறிப்புடன் - தமிழிசைப் வரசூர் சங்கீதபூஷணம் க. முத்துக்குமாரசாறு
பாடல்கள் - முதற்பகுதி
- 7553 செப்பறைக் கனகசபை நாதன் உலா பெருநாவலர்: பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியார்.

- 7554 சங்கத்தமிழ் மாலைப் பொன்விழா மலர்
 7555 ஸ்ரீ மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் என்னும் மருதவனப்
 புராண வசனம் - சுருக்கம்
 7556 தணிகைமலை அல்லது அமைதி
 7557 திருமுலர் அருள்மொழிகள்
 7558 அழகனின் காதலி
 7559 சோமாஸ் கந்தமூர்த்தி வரலாறு கந்தர்சஷ்டி கவசம் -
 நித்திய பாராயணத் தோத்திரத்திரட்டு
 7560 வில்ஹணீயம்
 7561 முருகர் தோத்திரப் பாக்கள் - அறுமுகன் அருள்விளை
 யாடல்
 7562 குழந்தையின்பம்
 7563 வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை மலர் கட்டுரைகள் - தொகுதி
 7564 கந்தபுராண வரலாறு
 7565 மனிதனும் கடமைகளும்
 7566 திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் உரை
 7567 & 7568 தருமபுரம் ஆதினம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகா சந்நி
 தானம் அவர்கள் வழங்கியருளிய திறப்புரையும் -
 வாழ்த்துரையும்
 7569 சிலப்பதிகாரக் கட்டுரை

திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு.

ம. சோ. பிச்சைய தேசிகர்.

இளவழகனார்.

ஷி

தஞ்சை T. S. சுந்தரேச சர்மா.

கார்வார் பு. சுப்பையா பிள்ளை.

சே. வே. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை.

ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகர்.

இளவழகனார்.

பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கம், மாதுங்கா.

கயப்பாக்கம் திரு. சோமசுந்தரம் செட்டியார்.

க. சிதம்பரம் பிள்ளை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்
 அவர்கள்.

குடந்தைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஏழாவது
 ஆண்டுவிழா.

கு. மதுரை முதலியார்.

- 7570 நவத்திரட்டு
7571 கதிர்காமச் செல்வம்
7572 பதினெண் கிராம ஆர்ய வைஸ்ய வித்தியாநிதி
ஹாஸ்டல் கட்டிடத் திறப்பு விழா மலர் - திருமலை
நகரம் 30-8-54
7573 பழைய பாவநாசத் தல வரலாறு
7574 பாகவத சுருக்கம்
7575 கந்தர்சஷ்டி விழாக்கழகம் ஆரூவது ஆண்டு அழைப்பு
7576 ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம்
7577 செவ்வைச் சூடுவார் இயற்றிய பாகவதம் - இரண்டாம்
பாகம் (10, 11, 12 ஸ்கந்தங்கள்)
7578 கொங்கு நாடும் சமணமும்
7579 இறை தத்துவமும் - ஸந்த்யோபாஸனையும்
7580 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்
7581 திருவெம்பாவை -- திருப்பள்ளி யெழுச்சி -- மூலமும்
உரையும்
7582 திருமந்திர ஆராய்ச்சியும் - ஒப்புமைப் பகுதியும்
7583 ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் செந்தமிழ்க்
கல்லூரி -- திருப்பனந்தாள் 7-ஆம் ஆண்டறிக்கை
1950 — 51
7584 ஷா 14-ஆம் ஆண்டறிக்கை 1957 — 1958

டாக்டர் A. G. கோமதியம்மாள்.
மு. வீரவேற் பிள்ளை.
பதினெண் கிராம ஆர்ய வைஸ்ய வித்தியா
நிதிக் கமிட்டியார் திருமலைநகரம்.

D. மரகதசுப்பிரமணிய பிள்ளை.
நடனகுஞ்சிதபாத சபை வெளியீடு.
கந்தர்சஷ்டி விழாக் கழகம் தேவகோட்டை.
ஆரியப்பப்புவர்.

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான வெளியீடு.
கோவைக்கிழார்.
நா. பிச்சுமணி அய்யர்.
சைசித்தாந்த மஹா சமாஜம்.

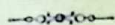
ஷா

ஸ்ரீகாசி மடம் திருப்பனந்தாள்.
ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் செந்-
தமிழ்க் கல்லூரி திருப்பனந்தாள்.

ஷா

(தொடரும்)

திருப்பனந்தாள் - ஸ்ரீ காசி மடம்
‘திருமுறை வெளியீடுகள்’

ரு. ந.
பை

1	விநாயகர் திருமுறை	...	0 06
2	ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் குறிப்புரையுடன்	...	6 00
3	சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தம்	...	3 00
4	திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் (முலம்மட்டும்)	...	2 50
5*	திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் ..	...	2 25
6*	சுந்தரர் தேவாரம் (புதிய பதிப்பு) ..	...	1 30
7*	திருவாசகம் (புதிய பதிப்பு) ..	...	0 50
8*	திருக்கோவையார்-பேராசிரியர் உரையும் பழையவுரையும் (புதிய பதிப்பு)	...	2 90
9	ஒன்பதாம் திருமுறை-திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு (முலம்மட்டும்)	...	0 56
10*	திருமந்திரம் .. (அச்சில்)	...	
11	பதினோராந்திருமுறை ..	...	1 25
12	அம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி (புதிய பதிப்பு)	...	0 25
13	திருக்கலாயஞானவுலா - உரையுடன்	...	0 50
14	பெரிய புராணம் (முலம்மட்டும்)	...	2 50
15*	அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு	...	0 37
16	திருவினாயாடற் புராணம் (முலம்மட்டும்)	...	3 00
17	தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்-குறிப்புரையுடன் (அச்சில்)	...	
18*	கந்தபுராணச் சுருக்கம் (முலம்மட்டும்)	...	1 75
19	சுந்தபுராணம் - முதல் மூன்று காண்டங்கள் ..	...	2 75
20	.. யுத்த தேவகாண்டம் ..	...	2 00
21	.. தசைகாண்டம் ..	...	1 50
22	கந்தபுராண வசனம் (அச்சில்)		
23	கந்தர் அல்ங்காரம் - குறிப்புரையுடன்	...	0 25
24	கந்தரனுபூதி	...	0 13
25	கந்தர் கலிவெண்பா - ஆங்கிலம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன்	...	0 37
26	கந்தர் கலிவெண்பா - முலம் மட்டும்	...	0 06
27	கந்தர் கலிவெண்பா - முலமும் - உரையும்	...	0 37
28	நீதிநெறி விளக்கம்-ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் கூடியது	...	0 50
29	சகலகலாவல்லிமாலை - ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் கூடியது	...	0 06
30	சிவஞான சித்தியார், ஹிந்தி மட்டும்	...	1 00
31	திருக்குறள் - அறத்துப்பால் முலம் குறிப்புரையும் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பும்	...	1 50
32	திருக்குறள் - பொருட்பால் ..	...	2 50
33	திருக்குறள் - காமத்துப்பால் ..	...	1 00
	ஷே 31, 32, 33 திருக்குறள் 3 புத்தகமும்	...	4 00

Registered With the Registrar of Newspapers for India
Under No R. No. 1485 57.

Regd No. M. 5574

குமரகுருபரன்.

34	முலமும் குறிப்புரையும்	...	0 75
35	திருக்குறள் - பொருட்பால் பரிமேலழகர் உரை இலக்கணக் குறிப்பின் விளக்கம்	...	0 13
36	முதுமொழி மேல் வைப்பு (குறிப்புரையுடன்)	...	0 75
37	திருவுசாத்தானக் கல்லெழுத்துக்கள்	...	0 37
38	திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா - மதுரை மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - மதுரைக் கலம்பகம் - நீதிநெறி விளக்கம் - மதுரை மீனாட்சியம்மை இரட்டைமணி மாலை- மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்	...	2 75
39	திருவாரூர் நான்மணிமாலை - முத்துக் குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்	...	1 25
40	சிதம்பர மும்மணிக்கோவை - சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை- தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை	...	1 00
41	பண்டார மும்மணிக் கோவை - காசிக் கலம்பகம் - சகலகலாவல்லி மாலை	...	1 00
42	சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை	...	0 75
43	முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் [அச்சில்]		
44	தமிழிசைப்பாக்கள் [அச்சில்]		
45	பெரியபுராணம் - உரைநடை	...	2 00
46	திருவிளையாடற் புராணம் - உரைநடை	...	2 25
47	குமரகுருபர சுவாமிகள் ஜீவிய சரித்திரப்படி விளக்கங் களும் கந்தர்கலிவெண்பா விளக்கப்படங்களும்	...	0 50
48	அபிராமி பட்டர் பிரபந்தம் (மூலம்மட்டும்) (அச்சில்)	...	
49	திருக்கயிலைத் திருமுறை	...	0 37
50	திருக்கடவூர்த் திருமுறையும் பிரபந்தங்களும்	...	0 19
51	செந்திலாண்டவன் மகிமை	...	0 13
52	திருக்குறள் - உரைக்கொத்து - அறத்துப்பால் 3-ம் பதிப்பு	...	1 37
53	பொருட்பால்	...	2 75
54	காமத்துப்பால்	...	1 20

மேலேகண்ட நூல்கள் கிடைக்குமிடங்கள்:-

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில், ஸ்ரீவைகுண்டம்.

2. ஸ்ரீ K. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்,

“இயாகராஜ விலாசம்” 53, பிள்ளையார் கோவில்தெரு,
திருவேட்டிஸ்வரன்பேட்டை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

குறிப்பு:- * இக்குறியிடப் பெற்றவற்றின் விற்பனைத் தொகை ஸ்ரீலஸ்ரீ
காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களால் நிறுவப்பெற்ற பன்னிரு திரு
முறைப்பதிப்பு நிதியைச்சாரும். மற்ற நூல்களில் திருக்குறள்
உரைக்கொத்து (எண் 52, 53, 54) தவிர்த்து எஞ்சியவற்றின்
விற்பனைத்தொகை ‘குமரகுருபரன்’ பத்திரிகையைச்சாரும்.

அச்சிட்டது:- குமரகுருபரன் அச்சகம், ஸ்ரீவைகுண்டம் - '60.